

TUYÊN TẬP VĂN CHƯƠNG NHI ĐỒNG

CA ĐẠO NHI ĐỒNG

QUYỀN MỘT

ĐOÃN QUỐC SỸ
SƯU TẬP

SÁNG TẠO

1

CÙNG ĐỌC, CÙNG CHIA SẺ

Tên sách : CA DAO NHI ĐỒNG Q.1

Tác giả : DOÃN QUỐC SỸ sưu tập

Nhà xuất bản : SÁNG TẠO

Năm xuất bản : 1969

Nguồn sách : tusachtiengviet.com

Đánh máy : Nguyễn Thị Kiều Tiên

Kiểm tra chính tả : Trần Thị Kim Duyên,
Lê Thị Phương Hiền, Nguyễn Văn Ninh, anfat3

Biên tập ebook : Thư Võ

Ngày hoàn thành : 11/11/2018

**Ebook này được thực hiện theo dự án phi lợi nhuận « SỐ HÓA 1000
QUYỂN SÁCH VIỆT MỘT THỜI VANG BÓNG » của diễn đàn TVE-
4U.ORG**

**Cảm ơn tác giả DOÃN QUỐC SỸ và nhà xuất bản SÁNG TẠO đã chia sẻ
với bạn đọc những kiến thức quý giá.**

MỤC LỤC

LỜI MỞ ĐẦU

I. TÁC DỤNG CỦA CA DAO NHI ĐỒNG

II. PHÂN LOẠI CA DAO NHI ĐỒNG

A) Những bài hát luân lý

B) Những bài hát vui

C) Con cò trong ca dao Việt-Nam

D) Những bài nói về nếp sống nông nghiệp và những tập tục xưa

E) Linh tinh

F) Những trò chơi nhi đồng

G) Những câu đố

II. BÀI HÁT TRẺ EM NAM HƯƠNG

III. TÀI LIỆU THAM KHẢO

IV. NHAN ĐỀ VÀ CHÚ THÍCH

V. CÁCH SỬ DỤNG CA DAO NHI ĐỒNG TRONG LỚP HỌC

VI. GHI CHÚ VỀ TOÀN BỘ TUYỂN TẬP VĂN CHƯƠNG NHI ĐỒNG

PHẦN MỘT : CA DAO NHI ĐỒNG VIỆT NAM

I. LUÂN LÝ

II. NHỮNG BÀI HÁT VUI

III. CON CÒ TRONG CA DAO

IV. ĐỜI SỐNG NÔNG NGHIỆP – CÁC TẬP TỤC CŨ

V. LINH TINH

VI. TRÒ CHƠI NHI ĐỒNG

A) Ý NGHĨA CÁC TRÒ CHƠI

B) VÀI CÁCH BẮT THĂM

C) TRÒ CHƠI PHỔ THÔNG CỦA CÁC TRẺ EM VIỆT

VII. CÂU ĐỐI

VIII. NHỮNG BÀI HÁT TRẺ EM CỦA NAM-HƯƠNG

PHẦN HAI : CA DAO NHI ĐỒNG QUỐC TẾ

1. MÈO PUS-SY (Anh, Mỹ).
2. ANH TƯ (Anh, Mỹ).
3. MỘT, HAI... (Anh, Mỹ).
4. ÔNG MẬP HÂM-TY ĐÂM-TY (Anh, Mỹ).
5. BÉ MAI VỚI CON CỪU CON (Anh, Mỹ).
6. HỒI NÀNG KIỀU NỮ (Anh, Mỹ).
7. ĐI CHƠI PHỐ (Tây-Ban-Nha).
8. CHÚ GIÔN (Hoà Lan).
9. ĐI CÂU (Đan Mạch).
10. EM BÉ (Ả Rập).
11. MỘT VỊ THIÊN THẦN (Do-Thái).
12. ĐÊM THỨ MƯỜI HAI (Ý-đại-lợi).
13. MẶT TRĂNG (Mễ-Tây-Cơ).
14. CON MA (Pháp).
15. NGỰA CÂU (Welsh).
16. CÁI NĂM (Nga).
17. CON HÃY NHẢY TỚI (Tô-Cách-Lan).
18. HAILY PAILY (Tô-Cách-Lan).
19. VÀ TÔI SẼ... (Tô-Cách-Lan).
20. JOHN SMITH (Tô-Cách-Lan).
21. CÔ BÉ TRADJA (Na-Uy).
22. HUSKY HI (Na-Uy).
23. NGÀY TẾT (Nhật-Bản).
24. HẠT THẢO NHI (Trung-Hoa).

[25. NĂM NGÓN CHÂN \(Trung-Hoa\)](#)

[26. NÀNG BỌ \(Trung-Hoa\)](#)

TUYỂN TẬP VĂN CHƯƠNG NHI ĐỒNG
CA DAO NHI ĐỒNG
QUYỂN MỘT
DOÃN QUỐC SỸ sưu tập
SÁNG TẠO

Tuyển Tập Văn Chương Nhi Đồng quyển một ca dao Doãn Quốc Sỹ sưu tập Ngọc Dũng trình bày bì và nội dung các minh hoạ khác là của Priscilla-Meredith Phạm-Thị-Loan, Tăng-Kim-Trâm ngoài những bản thường còn in thêm 50 bản trên giấy quý.

Tặng cô DOÃN-THỊ-QUÝ đã giúp anh nhiều trong việc san nhuận phần văn chương nhi đồng quốc tế.

Cái cò trắng bạch như vôi...
(Nét vẽ của Priscilla Meredith)

LỜI MỞ ĐẦU

Quyển một này sẽ gồm hai phần. Phần đầu giới thiệu ca dao nhi đồng Việt-Nam, và phần hai giới thiệu ca dao nhi đồng quốc tế.

Trẻ nhỏ Việt nào mà chẳng thuộc, không ít thì nhiều, vài bài ca dao mà các em cảm thấy thích thú. Ca dao đã đóng góp một phần không nhỏ vào đời sống tươi vui hồn nhiên của các em. Hầu hết trò chơi của các em đều là ca dao.

Trường Sư-Phạm Saigon niên khoá 1968-69 thầy trò chúng tôi đã có dịp bàn nhiều về môn này mà chúng tôi gọi chung là Văn-Chương Nhi-Đồng gồm ca dao, ngụ ngôn, truyện thần thoại, truyện cổ tích, v.v... Quyển một dành riêng cho ca-dao.

I. TÁC DỤNG CỦA CA DAO NHI ĐỒNG

Bàn về tác dụng của ca dao nhi đồng, nữ giáo sinh Lý-Đức-Mỹ lớp Đệ Nhất-5 niên khoá 1968-69 trường Sư Phạm Saigon có ghi :

« Khi đọc những ca dao nhi đồng, bao giờ chúng ta cũng cảm thấy mình như trẻ lại, và những ảnh tượng xa xưa của thời thơ ấu tự nhiên xuất hiện, nó dàn cảnh trước mắt ta, gây cho ta một cảm giác lâng lâng yêu đời, và để lại trong lòng ta một nỗi tiếc về thời vàng son của tuổi trẻ mà chẳng bao giờ ta còn trở lại được nữa.

Tuy thời gian mang đi mất tuổi thơ ngây hồn nhiên, nhưng cũng chính thời gian làm cho sự hiểu biết trưởng thành và nhờ đó ta hiểu được và tìm về tuổi thơ với tất cả chân tình trù mến. Và nhất là vào những lúc nhàn hạ, bỗng dưng tự đáy lòng ta dường như thoát ra tiếng hát trong trẻo ngây-thơ đáng yêu vô cùng. Tiếng hát ấy mang hồn ta ra khỏi cái thực tại đầy ưu-tư mệt-nhọc đang bám sát người ta. Thế là ta hoà mình với trẻ và cùng nô đùa với chúng. Trong giây phút tươi trẻ lại này, ta không còn là chính ta nữa, mà là một đứa bé như muôn ngàn đứa bé đang cười rờn trên khắp vùng quê hương ; ta cũng bầy trò, cũng hành động như chúng thôi ; và chính ta cũng không hiểu tại sao ta lại có thể làm được như thế khi mà thực tế dằng-dặc ưu-tư luôn-luôn níu kéo ta lại với nó.

Xét cho kỹ, ta được tận hưởng những giây phút có thể nói là thần tiên ấy là do trí khôn ngoan của ta đã biết tích trữ những tinh hoa : tinh hoa đó chính là những bài hát thơ ngây sống mãi muôn đời, vì chỉ những gì người ta thích, cái đó mới gây được hạnh phúc mà thôi ».

Nữ giáo sinh Nguyễn-thị-Vãng lớp Đệ Nhị x cũng ghi như sau :

« Tự ngàn xưa trên mảnh đất hiền hoà này, những bà mẹ, những người chị thường vẫn cất cao giọng ngọt-ngào ru ngủ con thơ, em thơ bằng những câu hát êm đềm có ngụ ý về luân lý, phong tục trẻ trung, hồn nhiên, đôi khi có tính cách trữ tình lãng mạn. Những bài hát câu hò đó thấm vào giấc ngủ của trẻ Việt như mưa xuân tưới thấm đất màu và kho tàng thi ca của ta như hoa lá mùa xuân kia phần thịnh biết chừng nào. Há chẳng đã có người cho rằng mỗi người Việt là một thi nhân, và tình yêu gia đình, tổ quốc, dân tộc và nhất là tình mẫu tử thiêng-liêng thể hiện trong văn chương Việt Nam thật đã đạt-dào và sâu đậm hơn bất cứ dân tộc nào trên thế giới.

Khi lớn lên ai mà chẳng thấy lòng xúc động khi nghe những câu đồng dao ngô-nghĩnh, những bài hát trò chơi của trẻ em ! Trong dịp đó tâm hồn ta tìm về thời thơ ấu trọn vẹn, đó là thuở vàng son đầy nắng ấm và hoa hồng, nụ cười điểm trên môi ta lúc bấy giờ nhuộm trọn màu thánh thiện vô tư.

Ôi ! tuổi ngọc thực đã xa vời, nhưng tiếng hát mẹ hiền ngày nào vẫn còn vang mãi. Những kỷ niệm thời thơ ấu đã sống lại bởi dư âm của bài đồng dao êm-đềm trong ký ức. Âm thanh sâu thẳm đó đã thắp cho ta đôi cánh thiên thần bay ra khỏi vùng ưu tư thực tại để đến một cõi nào có toàn trăng sao, hoa bướm, với một lũ trẻ áo màu rực-rỡ, ngày tháng tung-tăng ».

Chính vì trẻ Việt đã sớm được hưởng trọn vẹn tác dụng nhiệm-mầu của ca dao ngay từ thuở trứng nước, giữa bầu không khí ùm bọc của gia đình như vậy, nên vấn đề chỉ còn đặt lên là chúng ta sẽ sử dụng những bài đồng-dao ra sao đây ở nhà trường. Vấn đề sẽ được đề cập tới kỹ càng hơn ở cuối bài này.

II. PHÂN LOẠI CA DAO NHI ĐỒNG

Ca dao nhi đồng Việt-Nam có thể chia làm mấy loại chính sau đây :

A) Những bài hát luân lý

Đây thường là những bài hát ru mộc-mạc mà sâu-sắc. Vào những trưa hè oi nồng, hay trong đêm thanh tịch-mịch có tiếng các bà mẹ, các người chị vừa đưa võng kẽo-kẹt vừa cất tiếng hát ru êm-ái ngọt-ngào. Những lời nhắn nhủ hiền-hòa đó vang lên êm đềm, ni-non, theo nhịp điệu, thật là cả một phương pháp giáo dục tuyệt hảo. Em bé thoát tuy không hiểu, nhưng nghe mãi dần-dà thấm thía, nhất là khi em đã lớn, tới tuổi cắp sách đến trường, em vẫn có thể nghe lại những bài đó hát ru em bé của mình, do đấy em đã được thấm nhuần tới tiềm thức những lời mẹ hay chị khuyên-răn nhắc-nhở.

B) Những bài hát vui

Tối đại đa số những bài ca dao nhi đồng đều có tính cách vui tươi ngộ-nghĩnh để trẻ em đọc lên thấy thích thú ngay. Thuộc vào loại này có thể là những bài :

1. Kể một câu chuyện vui như bài « Thằng Bờm có cái quạt mo », hoặc những bài nhân cách hoá các loài vật, đồ vật. Ở tuổi này trí tưởng tượng của các em đương đà phồn thịnh nên chúng ta thực không ai ngạc nhiên khi thấy các em ưa thích loại này vô cùng.

2. Kể một câu chuyện ngược đời để chọc cười như bài :

*Bao giờ cho đến tháng ba
Ếch cắn cổ rắn mang ra ngoài đồng.*

Loại này tương ứng với loại mà Anh Mỹ mệnh danh là *Contradiction*.

3. Có thể bài hát không thành câu chuyện gì hết mà chỉ cốt có vần có điệu một cách ngộ-nghĩnh, làm nở trên môi các em những nụ cười, gieo vào lòng các em cái vui tươi. Loại này tương ứng với loại mà Anh Mỹ mệnh danh là *Nonsense*. Suy cho kỹ những bài hát này còn tác dụng làm giàu ngữ vựng cho các em nữa ; thật cũng đúng với câu trong sách Luận Ngữ : « Bất học thi vô dĩ ngôn ! »

C) Con cò trong ca dao Việt-Nam

Nước Việt-Nam nhà là một nước nông nghiệp, trên 90% dân chúng sống và làm lụng giữa thiên nhiên đồng nội, thì việc những lũy tre xanh, những đàn cò trắng xuất hiện trong ca dao chẳng có chi là lạ. Thật ra trên thế giới thiếu gì những nước căn bản nông nghiệp ; đặc biệt những nước thuộc Á-châu với những

nét văn hoá tương đồng với nước ta, vậy mà trong suốt khoảng thời gian hai năm – từ 1966 đến 1968 – trong công việc nghiên cứu về văn chương nhi đồng quốc tế, phải tìm đọc tài liệu ca dao, truyện cổ tích quốc tế tại nhiều thư viện lớn Hoa Kỳ, kể cả Library of Congress tại Hoa-Thịnh-Đốn, soạn giả nhận thấy rằng hình ảnh con cò được nhân cách hoá một cách gần gũi, thân-mật nhường kia quả là một sự kiện độc đáo của riêng ca dao Việt-Nam, khi thì tượng trưng người mẹ quê, khi là cô gái quê, khi là em bé quê, khi thì chỉ dùng làm một hình ảnh khởi hứng...

Chính vì tính cách vừa trong sáng vừa ngộ-nghĩnh của hình ảnh đó mà tất cả những bài ca dao nói tới con cò, hoặc một vài loài điều tương tự đều được soạn giả xếp thành một đề mục riêng của ca dao nhi đồng Việt-Nam.

Sau con cò, trong những bài ca dao nhi đồng Việt-Nam, nhiều lần ta còn bắt gặp hình ảnh một loài cá nhỏ cũng được nhân cách hoá, đó là cá bống. Tục ngữ có câu : « *Bống có gan bống* ». Truyện cổ tích *Tấm Cám* của ta cũng có bống dáng cá bống xuất hiện : « *Tấm nghe lời bụt mang con cá bống còn sót ở giỏ về thả xuống giếng nhà, ngày ngày hai bữa bớt phần cơm của mình mang ra giếng gọi bống lên ăn. Gọi rằng :*

« *Bống ơi bống !*

Bống lên ăn cơm vàng cơm bạc nhà ta,

Đừng ăn cơm hẩm cháo hoa nhà người... »

Và ca dao nhi đồng có những bài : « *Cái bống là cái bống bang* », « *Cái bống là cái bống binh* », v.v...

Soạn giả có ý nghĩ cho rằng « *cái bống* » sở dĩ được nhân cách hoá trong một số bài không phải vì hình ảnh « *cái bống* » cũng gần-gũi quen thuộc với người dân quê như hình ảnh « *cái cò bay bống bay la* », mà vì âm thanh của « *cái bống* » gần-gũi âm thanh tiếng ru hời... Các bà mẹ Việt khi ôm con vỗ-về tìm câu hát ru thường vẫn khởi sự bằng tiếng ru hời : « *à ơi à ời* » hay « *bồng bống bông bang...* ».

Có thể thoát chỉ là :

À ơi à ời...

Bồng bông mà nấu canh khoai,

Ăn cho mát ruột đến mai lại bông.

hay : A ơi à ơi...
*Bồng bồng mà nấu canh tôm,
Ăn cho mát ruột đến hôm lại bồng.*

Rồi do sức hút của vần điệu « cái bống » đi vào ca dao lúc nào không biết :

*Cái bống là cái bống bàng,
Mẹ bống yêu bống, bống càng làm thơ.*

Trong ca dao của trẻ Việt có lần ta còn thấy con (chuột) cống và con ong được nhân cách hoá, rồi một bài khác là con cáo. Thật ngộ-nghĩnh !

*Nu-na nu-nống.
Cái cống nằm trong.
Cái ong nằm ngoài.
Củ khoai chấm mật.
Cái cáo, mặc áo em tao,
Làm tổ cây cà,
Làm nhà cây chanh,
Đọc canh bờ giếng,
Mỗi miệng thổi kèn.*

D) Những bài nói về nếp sống nông nghiệp và những tập tục xưa

Những bài này được giới thiệu để các em cảm thấy hết cái đẹp của nếp sống gần thiên nhiên của nhà nông xưa cùng một số tập tục ngộ-nghĩnh có thể là xa lạ với các em ngày nay. Riêng ở điểm này, ca dao đã là một viện bảo tàng văn hoá giúp các em không bị cắt lìa khỏi dĩ vãng.

E) Linh tinh

Phần này gồm những bài ca dao không thuộc bốn loại trên, nhưng lời và ý ngộ-nghĩnh đẹp vẫn thích hợp với các em.

F) Những trò chơi nhi đồng

Đây là những bài hát áp dụng trong trò chơi của các em.

G) Những câu đố

Tuổi này vốn là tuổi hiếu thắng, tuổi ganh đua. Những câu đố sẽ vừa kích động trí thông minh, vừa tôi luyện trí suy đoán của các em.

II. BÀI HÁT TRẺ EM NAM HƯƠNG

Sau cùng trước khi sang phần giới thiệu Ca-dao Nhi-đồng Quốc-tế, soạn giả còn sưu tầm được một số ca-dao của Nam Hương viết vào khoảng năm 1936.

III. TÀI LIỆU THAM KHẢO

Về những bài ca dao nhi đồng Việt-Nam, ngoài những bài ghi lại do trí nhớ, hoặc ghi theo lời các bậc lão thành trong gia đình, còn lại soạn giả căn cứ theo cuốn *Tục Ngữ Phong Dao* của Nguyễn-Văn-Ngọc, Saigon : Nhà xuất bản Bốn Phương, 1952.

Những bài hát trẻ em của Nam Hương được trích dẫn trong *Nguyệt San Tứ Dân Văn Uyển*, số 25 (tháng 7, 1936).

Phần viết về những trò chơi nhi đồng, soạn giả có tham khảo những bài của các ông Ngô-Quý-Sơn, Nguyễn-Văn-Tố và Nguyễn-Văn-Huyên đăng trong tập *IIEH 1943. Tome VI* (Institut Indochinois pour l'Etude de l'Homme. Bulletins et Travaux pour 1944) Hanoi : 1944.

Sang phần giới thiệu một số ca dao các nước Âu Á khác soạn giả sẽ tùy nghi khi thì dịch thoát thành các thể thơ Việt-Nam, khi thì chỉ cốt dịch sát nghĩa. Đây cũng là một cách giúp các em làm quen dần với một khía cạnh văn hoá quốc tế, và cũng để các em khi trở lại so-sánh càng cảm thấy ca dao nhi đồng của nước Việt nhà ý vị biết chừng nào.

Tất cả những bài ca-dao nhi-đồng quốc tế này đều được trích dịch tự pho *Anthology of Children's Literature* của Edna Johnson, Evelyn R Sickels và Frances Clarke Sayers, Boston : Houghton Mifflin Company, 1959.

IV. NHAN ĐỀ VÀ CHÚ THÍCH

Trừ một vài trường hợp đặc biệt, các nhan đề đều được đặt bằng cách lấy ngay câu đầu của bài ca dao.

Trường hợp có những từ ngữ cổ, hoặc muốn nhấn mạnh ý nghĩa toàn bài, soạn giả có ít dòng ghi chú ngay dưới bài ca dao.

V. CÁCH SỬ DỤNG CA DAO NHI ĐỒNG TRONG LỚP HỌC

Soạn giả chỉ xin ghi nơi đây một vài đề nghị.

Quý vị giáo sư có thể khởi đầu lớp học bằng cách đọc một bài ca dao ngộ-nghĩnh nào đó để tập trung sự chú ý của các em và gây niềm hứng khởi trước khi vào bài chính. Gần tới giờ tan, nếu còn thừa thì giờ quý vị cũng có thể làm như vậy giúp các em cảm thấy thoải-mái trước khi ra về. Cách sử dụng ca dao nên luôn luôn giữ tính cách hồn nhiên như vậy.

Cũng có thể trong giờ tập đọc quốc văn tại các lớp lớn, nhân đọc một bài ca dao, quý vị khuyến khích các em cùng nhau bàn-bạc trong hàng đội tự trị về ý nghĩa bài đó. Chẳng hạn bài ca dao :

*Ông trăng mà bảo ông trời,
Những người hạ giới là người như tiên.
Ông trời mà bảo ông trăng,
Những người hạ giới mặt nhăn như tiều.*

Bài trên có thể khiến các em khám phá ra ý nghĩa luân lý là ở gần người nóng-nảy, gay-gắt, tính tình mình dễ bị bực-bội lây, trái lại ở gần người hiền từ, mình cũng dễ cảm thấy tâm hồn thanh-thơi thoải-mái.

Bài « Thăng Bờm có cái quạt mo » có thể được dựng thành vở kịch ngắn thật ngộ-nghĩnh. Đây cũng là cách hướng dẫn dần các em trên con đường thưởng ngoạn và trình diễn văn nghệ.

Chúng ta hãy thực hiện những cuộc thảo luận theo từng hàng đội tự trị như đã nói trên. Hoặc chúng ta theo phương pháp tập hợp các em thành hai hình vòng tròn trong và ngoài. Trong khi vòng trong thảo luận, vòng ngoài nghe và quan sát để phát biểu phê bình sau. Cứ thế luân phiên, vòng trong hết phận sự thảo luận thì chuyển ra vòng ngoài, đến lượt vòng ngoài vào trong tiếp tục thảo luận cùng đề tài. Phương pháp này có những lợi điểm sau :

1. Cũng là một biến cách của hàng đội tự trị để các em tiến dần trên con đường kỷ luật tự giác.

2. Giúp trẻ có óc quan sát, tăng trưởng sáng kiến phê bình, và chí ganh đua, bởi các em đều tuân tự khi ở địa vị chủ, khi ở địa vị khách để dễ thấy cái hay, cái dở ở người và ở mình mà giữ cái hay, sửa cái dở (đặc biệt cái dở rụt-rè của những em nhút-nhát hay ngập-ngừng trong việc phát biểu ý kiến).

3. Trong khi điều khiển, chúng ta luôn luôn giữ cho bầu không khí thảo luận được cởi mở, điều này dạy cho các em biết chấp nhận ý kiến của kẻ khác, tức nếp sống hoà đồng, nếp sống truyền thống của dân tộc nhà.

Khi đem một bài ca dao ra diễn thành vở kịch nhỏ như bài « Thăng Bờm có cái quạt mo » chẳng hạn, chúng ta có thể tổ chức các em thành nhiều toán : một toán làm diễn viên thì những toán còn lại làm khán giả ngồi theo hình bán nguyệt.

Với hình thức tổ chức tương tự chúng ta cũng có thể áp dụng vào việc học các môn khác ngoài môn văn chương nhi đồng.

Và riêng về ca dao nhi đồng, nếu được sử dụng như chúng ta đã sơ lược trình bày trên, sẽ giúp ích các em không nhỏ về cách ăn-nói trôi-chảy, viết luận trôi-chảy.

VI. GHI CHÚ VỀ TOÀN BỘ TUYỂN TẬP VĂN CHƯƠNG NHI ĐỒNG

Các em nhi đồng đây là bao gồm từ cỡ tuổi mẫu giáo (năm, sáu tuổi) tới đệ thất, đệ lục (mười hai, mười ba tuổi). Vậy nội dung của từng bài ca dao, ngụ ngôn hay truyện cổ tích, v.v... trong toàn bộ tuyển tập này, chúng ta sẽ tùy nghi đem ra sử dụng sao cho thích hợp với từng lứa tuổi.

Các em đang ở tuổi khao-khát tìm hiểu những cái mới lạ, không riêng gì các trẻ em Việt-Nam, mà là toàn thể các trẻ em trên thế giới ! Hãy nhìn các em nằm thu mình trong một góc giường, hay ngồi thu mình trong một góc khuất, đôi tay khư-khư giữ lấy quyển sách, đôi mắt chăm-chú dõi theo những dòng chữ, bàn tay hồi-hả lúc sang trang...

Những trang sách tốt đã mở cho các em thấy biết bao chân trời mới lạ ! Nhiều khi các em vẫn ham-hổ đọc mà vẫn chưa hiểu rõ nhu cầu nào của mình sẽ được thoả mãn ; các em chỉ cảm thấy mình đang được phiêu lưu một cách thích thú trên những trang sách ; sự thích thú đó liên tiếp gia tăng cường độ, tới một lúc nào các em chợt phát hiện ra một ý niệm mới, chẳng khác một mầm non được

liên-tiếp nuôi dưỡng tràn căng nhựa sống vừa phá vỡ vỏ cây để nhú ra chào đón ánh sáng mặt trời.

Lòng khát-khao cái hay, cái đẹp, cái lạ vẫn ngằm có nơi các em, các em ham đọc vì các em thấy rằng sách đọc mở rộng chân trời hiểu biết cho các em. Thoạt các em muốn hiểu chính mình, mà muốn hiểu mình thì phải lần mò tìm hiểu kinh nghiệm ở nơi người : tha nhân khi đó chính là tấm gương để các em tự soi thấy mình.

Sau đó sách vở giúp các em hiểu bao nhiêu điều thường thức khác, trong đó có những điều hay lẽ phải nơi xã hội các em đương sống, điều này chuẩn bị cho các em sau này có căn bản mà tiến tới tìm hiểu điều hay lẽ phải đại đồng của cả thế giới nhân loại.

Sách viết mà không gây được niềm thích thú cho các em khi đọc thì làm sao chu toàn được nhiệm vụ thoát tưởng như đơn giản mà kỳ thực thật là lớn lao đó !

Khi soạn thảo « Tuyển Tập Văn Chương Nhi Đồng » này, soạn giả chỉ có tham vọng nhỏ-nhỏi là giúp tài liệu giảng dạy cho gia đình giáo giới của soạn giả.

Tuy nhiên « Tuyển-Tập Văn-Chương Nhi Đồng » được in thành nhiều tập nhỏ theo từng đề mục (ca dao, ngụ ngôn, thần thoại, cổ tích...) cũng là để tiện thể trực tiếp cung cấp tài liệu đọc cho các em, trong khi chờ đợi có những tập sách in riêng trên giấy tốt, có hình vẽ đẹp, với nội dung tuyển lựa thích ứng cho từng lứa tuổi.

Đây là lần ấn hành đầu tiên. Tuyển Tập Văn Chương Nhi Đồng (Việt-Nam và quốc-tế), chắc chắn chẳng sao tránh khỏi những điều thiếu sót, dám mong quý vị độc giả lượng thứ và chỉ giáo cho để kịp thời sửa chữa vào kỳ ấn hành sau.

Mùa xuân năm Kỷ Dậu (1969)

D. Q. S.

PHẦN MỘT : CA DAO NHI ĐỒNG VIỆT NAM

I. LUÂN LÝ

1. DẠY CON TỪ THUỞ TIỂU SINH

*Dạy con từ thuở tiểu sinh,
Gần thầy gần bạn tập-tành lễ nghi.
Học hành cách vật chí tri,
Văn chương chữ nghĩa nghĩ gì cũng thông.*

2. CÔNG ĐỨC SINH THÀNH

*Mẹ cha công đức sinh thành,
Ra trường thầy dạy, học-hành cho hay.
Muốn khôn thì phải có thầy,
Không thầy dạy dỗ đố mày làm nên.
Mười năm luyện tập sách đèn,
Công danh gặp bước chớ quên ơn thầy.
Yêu kính thầy mới làm thầy,
Những phường bội-bạc sau này ra chi.*

3. CÂY XANH THÌ LÁ CŨNG XANH

*Cây xanh thì lá cũng xanh,
Cha mẹ hiền lành để đức cho con.
Mừng cây rồi lại mừng cành,
Cây đức lắm chồi, người đức lắm con.
Ba vuông sánh với bảy tròn,
Đời cha vinh hiển, đời con sang giàu.*

4. CÂY KHÔ CHƯA DỄ MỌC CHỒI

Cây khô chưa dễ mọc chồi,

*Bác mẹ chưa dễ ở đời với ta.
Non xanh bao tuổi mà già,
Bởi vì sương tuyết hoá ra bạc đầu.*

5. CÔNG CHA NGHĨA MẸ

*Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.
Một lòng thờ mẹ kính cha,
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.*

6. NGÀY NÀO EM BÉ CỎN CON

*Ngày nào em bé cỏn con
Bây giờ em đã lớn khôn thế này.
Cơm cha áo mẹ công thầy,
Lo sao cho đáng những ngày ước mong.*

7. THỜ CHA MẸ Ở HẾT LÒNG

*Thờ cha mẹ ở hết lòng,
Ấy là chữ hiếu ở trong luân thường.
Chữ để nghĩa là nhường,
Nhường anh, nhường chị, lại nhường người trên.
Ghi lòng tạc dạ chớ quên,
Con em phải giữ lấy nền con em.*

8. EM THỜI ĐI CẤY RUỘNG BÔNG

*Em thời đi cấy ruộng bông,
Anh đi cắt lúa để chung một nhà.
Đem về phụng dưỡng mẹ cha,
Muôn đời tiếng hiếu người ta còn truyền.*

9. CÔNG CHA NHƯ NÚI NGẮT TRỜI

*Ru ơi ru hời ru hời,
Công cha như núi ngất trời,
Nghĩa mẹ như nước ở ngoài biển đông.
Núi cao, biển rộng mênh-mông,
Cù lao chín chữ ghi lòng con ơi.*

10. ANH EM NÀO PHẢI NGƯỜI XA

*Anh em nào phải người xa,
Cùng chung bác mẹ, một nhà cùng thân.
Yêu nhau như thể tay chân,
Anh em hoà thuận hai thân vui-vầy.*

11. CON ƠI MUỐN NÊN THÂN NGƯỜI

*Con ơi muốn nên thân người,
Lắng tai nghe lấy những lời mẹ cha.
Gái thời chăm-chỉ trong nhà,
Khi vào canh củi, khi ra thêu-thùa.
Trai thì đọc sách ngâm thơ,
Dùi mài kinh sử để chờ kíp khoa.
Nửa mai nối được nghiệp nhà,
Trước là đẹp mặt sau là hiển thân.*

12. LÀM TRAI QUYẾT CHÍ TU THÂN

*Làm trai quyết chí tu thân,
Công danh chớ vội, nợ nần chớ lo.
Khi nên trời giúp công cho,
Làm trai năm liêu, bảy lo mới hào.
Trời sinh, trời chẳng phụ nào,
Công danh gặp hội, anh hào ra tay.
Trí khôn sắp để dạ này,
Có công mài sắt, có ngày nên kim.*

13. LÀM TRAI NẾT ĐỦ TRĂM ĐƯỜNG

*Làm trai nết đủ trăm đường,
Trước tiên điều hiếu, đạo thường xưa nay.
Công cha, đức mẹ cao dày,
Cưu mang trứng nước những ngày ngây thơ.
Nuôi con khó nhọc đến giờ,
Trưởng thành con phải biết thờ hai thân.
Thức khuya, dậy sớm cho cần,
Quạt nồng, ấp lạnh giữ phần đạo con.*

14. CON OI MẸ BẢO ĐÂY NÀY

*Con ơi mẹ bảo đây này,
Học buôn học bán cho tày người ta.
Con đừng học thói chua ngoa,
Họ hàng ghét bỏ người ta chê cười.
Dù no dù đói cho tươi
Khoan ăn, bớt ngủ, liệu bài lo toan.
Phòng khi đóng góp việc làng,
Đồng tiền bát gạo lo toan cho chồng.
Trước là đặc nghĩa cùng chồng,
Sau là họ mạc cũng không chê cười.
Con ơi, nhớ bấy nhiêu lời !*

15. LÀM NGƯỜI CHO BIẾT TIỆN TẦN

*Làm người cho biết tiện tần,
Đồ ăn thức mặc có ngần thì thôi.
Những người đói rách rạc rời,
Bởi phụ của trời làm chẳng nên ăn.*

16. TRỨNG RỒNG LẠI NỞ RA RỒNG

*Trứng rồng lại nở ra rồng,
Hạt thông lại nở cây thông rườm-rà.*

Có cha sinh mới ra ta,
Làm nên thời bởi mẹ cha vun trồng.
Khôn ngoan nhờ ấm cha ông,
Làm nên phải đoái tổ tông phụng thờ.
Đạo làm con, chớ hững hờ,
Phải đem hiếu kính mà thờ từ nghiêm.

17. TRẮNG NHƯ THỦY TINH

Trắng như thủy tinh
Trắng như giá lọc,
Nhún mình như đồng đen.
Ai ơi chớ nghĩ rằng hèn,
Kìa như nước đục đánh phèn lại trong.

18. TRỜI SINH RA ĐÃ LÀM NGƯỜI

Trời sinh ra đã làm người
Hay ăn, hay nói, hay cười hay chơi.
Khi ăn thời phải lựa mùi,
Khi nói, thì phải lựa lời chớ sai.
Cả vui chớ có vội cười,
Nơi không lễ phép chớ chơi làm gì.

19. BÔNG BỐNG BÔNG BÔNG

Bông bông bông bông.
Giai ơn vua châu chực sân rồng,
Gái ơn chồng ngồi võng ru con.
Ơn vua xem nặng bằng non,
Ơn chồng đội đức tổ tôn giỏi truyền.
Làm trai lấy được vợ hiền,
Như cầm đồng tiền lấy được của ngon.
Phận gái lấy được chồng khôn,
Xem bằng cá vượt Vũ-môn hoá rồng,

Bồng bống bông bông.

20. BỒNG BÔNG MẸ BẾ CON SANG

*Bồng bông mẹ bế con sang,
Đò dọc quan cấm đò ngang không chèo.
Muốn sang thì bắc cầu Kiều,
Muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy.*

II. NHỮNG BÀI HÁT VUI

21. CHÈ LA, CHÈ LÍT

*Chè la, chè lít,
Bà cho ăn quýt.
Bà đánh đau tay,
Chấp tay lạy bà.*

22. KÉO CỬA LỪA XÈ

*Kéo cửa lừa xè,
Thợ khoẻ còm vua,
Thợ thua còm làng.
Thợ nào dẻo-dang
Về nhà bú tí.*

23. KÉO CỬA KÉO KÍT

*Kéo cửa kéo kít,
Làm ít ăn nhiều,
Năm đâu ngủ đấy,
Nó lấy mất cửa,
Lấy gì mà kéo ? !*

24. XU XOÀ XU XUÝT

*Xu-xoa xu-xuýt
Bán quýt chợ đông,
Bán hồng chợ tây,
Ba đồng một quả,
Mua vậy thì mua.*

25. VUÔN VẢI VUÔN VAI

*Vuôn vải vuôn vai,
Chóng lớn chóng dài.
Đi chơi với trẻ,
Sức khoẻ sống lâu,
Bạc đầu cội cội.*

26. NAM MÔ BỒ TÁT

*Nam mô bồ tát,
Chẻ lạt đứt tay,
Đi cày trâu húc,
Đi xúc phải cọc,
Đi học thầy đánh,
Đi gánh đau vai,
Năm dài nhịn đói.*

27. CHIỀU CHIỀU CON QUẠ LỢP NHÀ

*Chiều chiều con quạ lộp nhà,
Con cu chẻ lạt con gà đưa tranh.¹
Chèo-bẻo nấu cơm nấu canh,
Chìa vôi đi chợ mua hành về nêm.*

28. CÁI BỔNG LÀ CÁI BỔNG BANG (I)

Cái bống là cái bống bang.

Mẹ bống yêu bống, bống càng làm thơ.
Ngày sau bống đổ ông đồ,
Đi vông lá sắn, đi dù lá khoai.

29. CÁI BỐNG LÀ CÁI BỐNG BANG (II)

Cái bống là cái bống bang,
Cơm ăn bằng sàng, bốc muôi bằng vung.
Mẹ giận mẹ giã xuống sông,
Con ra đường biển lấy chồng lái buôn.
Khát nước thì uống nước nguồn,
Lạc đường thì bảo lái buôn đưa về.

30. CÁI BỐNG LÀ CÁI BỐNG BÌNH

Cái bống là cái bống bình,
Thối cơm nấu, nướng một mình mồi hôi.
Sáng ngày có khách đến chơi,
Cơm ăn rượu uống cho vui lòng chồng.
Rạng ngày ăn uống vừa xong,
Tay nhắc mâm đồng, tay giải chiếu hoa.
Nhịn miệng đãi khách đàng xa,
Ấy là của gửi chồng ta ăn đàng.²

31. CÁI BỐNG ĐI CHỢ CẦU CANH

Cái Bống đi chợ Cầu Canh,
Con tôm đi trước củ hành theo sau.
Con cua lạch đạch theo hầu,
Cái chày rơi xuống vỡ đầu con cua.

32. CÁI BỐNG CÒN Ở TRONG HANG

Cái bống còn ở trong hang
Cái rau tập tàng³ còn ở ruộng dâu.

*Ta về ta sắm cần câu
Câu lấy cá bống nấu rau tập-tàng.*

33. BỒ CU BỒ CÁC

*Bồ-cu, bồ các,
Tha rác lên cây.
Gió đánh lung lay,
Là vua Cao-tổ.
Những người mặt rỗ,
Là ông Tiêu-Hà.
Nước chảy qua đường
Là giượng Tào Tháo.
Đánh bạc cố áo,
Là anh Trần Bình.*

34. CỐC CHẾT BỎ NHÁI BỒ CÔI

*Cóc chết bỏ nhái bồ côi,
Chẫu ngòi, chẫu khóc : « Chàng ôi là chàng ! »
Ễnh ương đánh lệnh đã vang,
Tiền đâu mà trả nợ làng ngoé ơi !*

35. CON CỐC LÀ CẬU ÔNG TRỜI

*Con cóc là cậu ông trời
Hễ ai đánh nó thì trời đánh cho.
Con cóc là cậu thầy nho,
Hễ ai đánh chết trời cho quan tiền.*

36. TÌNH TÍNH TANG TANG TÌNH TANG

*Tình tính tang, tang tình tang,
Súng vác vai, hoả mai tọng nạp,
Gươm tuốt trần, giáo cặp, mộc mang.*

*Tang tình tang.
Giường cung mà bản con cò,
Con cóc nó lội con cò nó bay.
Tính tình tang, tang tình tang.*

37. CON GÀ CỤC TÁC LÁ CHANH

*Con gà cục tác lá chanh
Con lợn ủn ỉn mua hành cho tôi.
Con chó khóc đứng khóc ngồi,
Bà ơi đi chợ mua tôi đồng riềng.*

38. CON KIẾN MÀY KIỆN CỦ KHOAI

*Con kiến mày kiện củ khoai,
Mày chê tao khó lấy ai cho giàu.
Nhà tao chín đụn mười trâu,
Lại thêm ao cá bắc cầu rửa chân.*

39. SAO HÔM LÓNG LÁNH

*Sao hôm lóng lánh,
Sao mai lóng lánh,
Cuốc đã sang canh,
Gà kia gáy rúc.
Chích choè lìa tổ,
Trời đã rạng đông.*

40. HỒ KHOAN, HỒ UẤY !

*Hồ khoan, hồ uầy !
Hồ khoan, hồ uầy !
Ăn đã vậy,
Múa gậy làm sao ?
Chân thấp chân cao,*

Cho mau cho chóng.
Năng khiếp năng dũng,
Hữu khuất hữu thân ⁴
Cao-tổ thời nhận,
Hạng-vương thời bạo,
Nhân hiền tại mạo,
Trắng gạo ngon cơm.
Hồ khoan, hồ uỷ !
Hồ khoan, hồ uỷ !

41. CON CHÓ CHÊ KHỈ LĂM LÔNG

Con chó chê khỉ lắm lông,
Khỉ lại chê chó ăn đông ăn dài.
Lươn ngăn lại chê trạch dài,
Thờn bơn méo miệng chê chai lệch mõm.

42. RÉT NÀNG BÂN ⁵

Tháng giêng rét dài,
Tháng hai rét lộc.
Tháng ba rét nàng Bân.
Nàng Bân may áo cho chồng,
May ba tháng ròng, mới được cửa tay.

43. THẰNG CUỘI NGỒI GỐC CÂY ĐÀ

Thằng cuội ngồi gốc cây đa,
Đẽ trâu ăn lúa gọi cha lờ ờ.
Cha còn cắt cỏ trên trời,
Mẹ còn cưỡi ngựa đi chơi cầu vồng.

44. THẰNG BỜM CÓ CÁI QUẠT MO

Thằng Bờm có cái quạt mo,

Phú ông xin đổi ba bò chín trâu.
Bờm rằng : Bờm chẳng lấy trâu !
Phú ông xin đổi ao sâu cá mè.
Bờm rằng : Bờm chẳng lấy mè !
Phú ông xin đổi một bè gỗ lim.
Bờm rằng : Bờm chẳng lấy lim !
Phú ông xin đổi con chim đồi mồi.
Bờm rằng : Bờm chẳng lấy mồi !
Phú ông xin đổi năm xôi, Bờm cười.

45. TAY CẦM CON DAO

Tay cầm con dao.
Làm sao cho sắc.
Để mà dễ cắt,
Để mà dễ chặt.
Chặt lấy củi cành,
Trèo lên rừng xanh,
Chạy quanh sườn núi.
Một mình thui-thủi,
Chặt cây chặt củi.
Tìm chốn mà ngồi,
Ngồi mát thành-thời.
Kìa một đàn chim,
Ở đâu bay đến,
Ở đâu bay lại.
Con đang cắn trái,
Con đang tha mồi,
Qua lối nọ nó ăn.
Cái con hươu kia,
Mày đang ăn lộc,
Lộc vả lộc sung.
Mày trông thấy tớ,
Tớ không đuổi mày,

Mày qua lối nọ làm chi ?

46. ÔNG TRĂNG MÀ LẤY BÀ TRỜI ⁶

Ông Trăng mà lấy bà Trời,
Tháng năm đi cưới, tháng mười nộp cheo.
Sỏ lợn lớn hơn sỏ mèo,
Làng ăn chẳng hết đem treo cột đình.
Ông Xã đánh trống thành-thình,
Quan viên mũ áo ra đình xem cheo.

47. ÔNG GIĂNG MÀ LẤY BÀ SAO

Ông Giăng mà lấy bà Sao,
Đến mai có cưới cho tao miếng giàu.
Có cưới thì cưới con trâu,
Chớ cưới con ghé nàng dâu không về.

48. CON NHỆN Ở TRÊN MÁI NHÀ

Con nhện ở trên mái nhà,
Nó đương làm cỗ cúng bà nó mai.
Nó rằng nó chẳng mời ai,
Mời một ông chú với hai bà dì.

49. THÌA LA THÌA LẤY

Thìa-la thìa lấy !
Con gái bảy nghề : ²
Ngồi lê là một,
Dựa cột là hai,
Theo trai là ba,
Ăn quà là bốn,
Chốn việc là năm,
Hay năm là sáu,

Láu tấu là bậy.

50. XẤU HỔ ⁸

*Xấu hổ,
Lấy rổ mà che
Lấy nong mà đè,
Lấy đấu mà đậy,
Lấy chày đâm bong.*

51. GIÓ ĐẬP CÀNH ĐÀ ⁹

*Gió đập cành đa,
Gió đánh cành đa,
Thầy nghĩ là ma,
Thầy ù thầy chạy.
Ba thẳng ba gậy,
Đi đón thầy về.*

52. SỐ CÔ CHẴNG GIÀU THÌ NGHÈO

*Số cô chẳng giàu thì nghèo,
Ba mươi tết có thịt treo trong nhà.
Số cô có mẹ có cha,
Mẹ cô đàn bà, bố cô đàn ông.
Số cô có vợ có chồng,
Sinh con đầu lòng chẳng gái thì trai.*

53. NHẤT HÀO NHỊ HÀO TAM HÀO

*Nhất hào, nhị hào, tam hào...
Chó chạy bờ ao.
Chuột chạy bờ rào.
Quẻ này có động.
Nhà này có quái trong nhà,*

Có con chó đực cắn ra đặng mồm

54. CON CHIM SÁO SẬU

*Con chim sáo-sậu
Ăn cơm nhà cậu
Uống nước nhà cô
Đánh vỡ bát ngô
Bà cô phải đền.*

55. LÚA NGÔ LÀ CÔ ĐẬU NÀNH ¹⁰

*Lúa ngô là cô đậu nành.
Đậu nành là anh dưa chuột.
Dưa chuột là ruột dưa gang.
Dưa gang là nàng dưa hấu.
Dưa hấu là cậu lúa ngô.
Lúa ngô là cô đậu nành...*

56. CON CHIM CHÍCH CHOÈ

*Con chim chích-choè
Nó đậu cành chanh.
Tôi ném hòn sành,
Nó quay lông-lổc.
Tôi làm một chốc,
Được ba mâm đầy
Ông thầy ăn một,
Bà cốt ăn hai.
Còn cái thủ, cái tai,
Tôi đem biếu chúa.
Chúa hỏi chim gì ?
Con chim chích-choè.*

57. CON CÔNG HAY MÚA

*Con công hay múa,
Nó múa làm sao ?
Nó rụt cổ vào,
Nó xoè cánh ra.
Nó đậu cành đa,
Nó kêu ríu-rít.
Nó đậu cành mít,
Nó kêu vọt chề.
Nó đậu cành tre,
Nó kêu bè muông,
Nó đáp xuống ruộng
Nó kêu tầm vông.
Con công hay múa...*

58. CÁI KIẾN MÀY ĐẬU CÀNH ĐÀO

*Cái kiến mày đậu cành đào
Leo phải cành cộc leo vào leo ra.
Con kiến mày đậu cành đa
Leo phải cành cộc, leo ra leo vào...*

59. BA BÀ ĐI BÁN LỢN CON

*Ba bà đi bán lợn con,
Bán đi chẳng được lon-xon chạy về.
Ba bà đi bán lợn sề
Bán đi chẳng được chạy về lon-xon.*

60. MẸ EM ĐI CHỢ ĐƯỜNG NGOÀI

*Mẹ em đi chợ đường ngoài,
Mua em cây mía vừa dài vừa cong.
Mẹ em đi chợ đường trong,
Mua em cây mía vừa cong vừa dài...*

61. GIÃ ƠN CÁI CỐI CÁI CHÀY

*Giã ơn cái cối cái chày,
Nửa đêm gà gáy có mày có tao.
Giã ơn cái cộc cầu ao.
Nửa đêm gà gáy có tao có mày...*

62. CON VỎI CON VOI

*Con vỏi con voi !
Cái vỏi đi trước,
Hai chân trước đi trước,
Hai chân sau đi sau,
Cái đuôi đi sau rớt.
Tôi xin kể nốt
Cái chuyện con voi...*

63. ÔNG NINH ÔNG NINH

*Ông Ninh ông Ninh,
Ông ra đầu đình ông gặp ông Nàng ông Nang.
Ông Nang ông Nang,
Ông ra đầu làng ông gặp ông Ninh ông Ninh.*

64. CÁI NGỦ MÀY NGỦ CHO LÂU ¹¹

*Cái ngủ mày ngủ cho lâu,
Mẹ mày đi cấy đồng sâu chưa về.
Bắt được mười tám mười chín con trê,
Cầm cổ lôi về cho cái ngủ ăn.
Cái ngủ ăn chẳng hết
Để dành đến tết mừng ba.
Mèo già ăn trộm
Mèo ốm phải đòn
Mèo con phải vạ*

Con quạ đứt đuôi
Con ruồi đứt cánh
Đòn gánh có mấu
Củ ấu có sừng
Bánh chưng có lá
Con cá có vây
Ông thầy có sách
Thợ nhạch có dao
Thợ rào có búa
Sây lúa có sàng
Việc làng có mõ
Cắt cỏ có liềm
Câu liêm có lưỡi
Cây bưởi có hoa
Cây cà có trái
Con gái có chồng
Đàn ông có vợ
Kẻ chợ có vua
Trên chùa có bụi
Cái bút có ngòi
Con voi có quản.

64bis. CÁI CÁO MẶC ÁO EM TAO

Cái cáo mặc áo em tao,
Làm tổ cây cà
Làm nhà cây chanh,
Đọc canh bờ giếng,
Mỗi miệng tiếng kèn.
Hỡi cô trồng sen !
Cho anh hái lá.
Hỡi cô trồng bưởi !
Cho anh hái hoa
Cứ một cụm cà

Là ba cùm lý.
Con nhà ông lý,
Mặc áo tía-tô.
Con nhà thằng Ngô,
Mặc áo lang khách.
Hai con chim khách,
Đánh nhau trên cây.
Hai cái bánh giày,
Đánh nhau mâm cỗ.
Có hai hạt đỗ,
Đánh nổ nồi rang.
Hai con kiến càng,
Đánh nhau lọ mật.
Có hai hòn đất,
Đánh vật bờ ao.
Mày tát chuôm tao,
Tao tát ao mày.
Mày đày rổ cá,
Tao đày rổ tôm.
Mày đi chợ Cầu-nôm,
Tao đi chợ Cầu-rền.
Mày bán cửa đèn.
Tao bán cửa vua.
Mày làm mắm chua,
Tao làm mắm thính.
Mày con ông Chính,
Tao con ông Xã.
Mày là cái cả.
Tao là thằng hai.
Mày đội bồ đài.¹²
Tao đội nón méo.
Mày cầm cái kéo,
Tao cầm con dao.
Mày làm sao,

Tao làm vậy.
Mày đi buôn cây,¹³
Tao đi buôn hồng.
Mày đi lấy chồng,
Tao đi lấy vợ.
Mày lên kẻ chợ,¹⁴
Tao về nhà quê.

65. ÔNG TIỀN ÔNG TIÊN

Ông tiền ông tiên,
Ông có đồng tiền
Ông gài mái tai.
Ông cài lưng khố
Ông ra hàng phố
Ông mua miếng trầu
Ông nhai tốp tốp.
Ông mua con tép
Về nhà ăn cơm.
Ông mua mớ rơm.
Về nhà ông thổi.
Ông mua cái chổi,
Về ông quét nhà.
Ông mua con gà
Về cho ăn thóc.
Ông mua con cóc,
Về thả gặm giường
Ông mua nén hương,
Về nhà cúng cụ.

66. ÔNG GIĂNG ÔNG GIĂNG (I)

Ông giăng ông giăng,
Xuống chơi với tôi.

Có bầu có bạn
Có ván côm xôi
Có nồi côm nếp
Có nệp bánh chưng
Có lụng hũ rượu
Có chiếu bảm đu
Thăng cu xí-xoá
Bắt trai bỏ giò
Cái đồ ăm em
Đi xem đánh cá
Có rá vo gạo
Có gáo múc nước
Có lược chải đầu
Có trâu cày ruộng.
Có muống thả ao
Ông sao trên trời.

67. ÔNG GIĂNG ÔNG GIĂNG (II)

Ông giăng ông giăng
Ông giăng búi tóc
Ông khóc ông cười
Mười ông một cỗ
Đánh nhau lỗ đầu
Đi cầu hàng huyện
Đi kiện hàng phủ
Một lũ ông già
Mười ba ông điếc.

68. ÔNG GIĂNG ÔNG GIĂNG (III) ¹⁵

Ông giăng ông giăng
Xuống chơi ông Chính,
Ông Chính cho mõ.

Xuống chơi nôi trõ,
Nôi trõ cho vung.
Đến chơi cây sung,
Cây sung cho nhựa.
Đến chơi con ngựa,
Con ngựa cho gan.
Đến chơi bà quan
Bà quan cho bạc.
Đến chơi thợ giác,
Thợ giác cho bầu.
Đến chơi cần câu,
Cần câu cho lưỡi.
Đến chơi cây bưởi,
Cây bưởi cho hoa.
Đến chơi cây cà,
Cây cà cho trái.
Đến chơi con gái,
Con gái cho chồng.
Đến chơi đàn ông,
Đàn ông cho vợ.
Đến chơi kẻ chợ,
Kẻ chợ cho voi.
Đến chơi cây sòi,
Cây sòi cho lá.
Đến chơi con cá,
Con cá cho vây.
Đến chơi ông thầy,
Ông thầy cho sách.
Đến chơi thợ gạch,
Thợ gạch cho dao.
Đến chơi thợ rà,
Thợ rà cho búa.
Trả búa thợ rà,
Trả dao thợ gạch.

Trả sách ông thầy.
Trả vây con cá.
Trả lá cây sòi.
Trả voi kẻ chợ.
Trả vợ đàn ông.
Trả chồng con gái.
Trả trái cây cà.
Trả hoa cây bưởi.
Trả lưỡi cày trâu.
Trả bầu thợ giác.
Trả bạc bà quan.
Trả gan con ngựa.
Trả nhựa cây sung.
Trả vung nồi trõ.
Trả mõ ông Chính.

69. BẮT ĐƯỢC CON CÔNG

Chú bé bắt được con công,
Đem về biếu ông.
Ông cho con gà.
Đem về biếu bà,
Bà cho quả thị.
Đem về biếu chị,
Chị cho quả chanh.
Đem về biếu anh,
Anh cho tu-hú.
Đem về biếu chú,
Chú cho buồng cau
Chú thím đánh nhau,
Buồng cau trả chú.
Tu-hú trả anh,
Quả chanh trả chị.
Quả thị trả bà,

Con gà trả ông.
Con công phần tôi.

70. BAO GIỜ CHO ĐẾN THÁNG BA ¹⁶

Bao giờ cho đến tháng ba,
Ếch cần cổ rắn tha ra ngoài đồng.
Hùm năm cho lợn liếm lông,
Một chực qua hồng nuốt lão tám mươi.
Năm xôi nuốt trẻ lên mười,
Con gà, be rượu nuốt người lao-đao,
Lươn năm cho trúm bò vào,
Một đoàn cào-cào đuổi bắt cá rô.
Lúa mạ nhảy lên ăn bò,
Cỏ năn cỏ lác rình-mò bắt trâu.
Gà con đuổi bắt diều-hâu,
Chim ri đuổi đánh võ đầu bồ-nông...

71. BƯỚC SANG THÁNG SÁU GIÁ CHÂN

Bước sang tháng sáu giá chân,
Tháng một năm trần bức đổ mồ hôi.
Con chuột kéo cày lồi lồi,
Con trâu bốc gạo vào ngòi trong cong.
Vườn rộng thì thả rau rong
Ao sâu giữa đồng, vãi cải làm dưa,
Đàn bò đi tắm đến trưa,
Một đàn con vịt đi bữa ruộng nương.
Voi kia nằm ở gặm giường,
Cóc đi đánh giặc bốn phương nhọc-nhăn.
Chuồn kia thấy cám liền ăn,
Lợn kia thấy cám nhọc-nhăn bay qua.
Trời mưa cho mối bắt gà,
Thòng-đong cân-cấn đuổi cò lao-xao.

Lươn nằm cho trúm bò vào,
Một đàn cào-cào đuổi bắt cá rô
Thóc giống cắn chuột trong bồ,
Một trăm lá mạ đuổi vồ con trâu.
Chim chích cắn cổ diều-hâu,
Gà con tha quạ biết đâu mà tìm.
Bong-bóng thì chìm, gỗ lim thì nổi,
Đào ao bằng chổi, quét nhà bằng mai.
Hòn đá giẻ dai, hòn xôi rắn chắc.
Gan lợn thì đắng, bồ-hòn thì bùi.
Hương hoa thì hôi, nhất thơm thì cú.
Đàn ông to vú, đàn bà rậm râu.
Hay cắn thì trâu, hay cày thì chó.

72. VÈ NÓI NGƯỢC

Nghe vè vè ve,
Nghe vè nói ngược.
Ngựa đua dưới nước,
Tàu chạy trên bờ,
Trên núi đặt lờ,
Dưới sông bửa củi,
Gà cồ hay ủi,
Heo nái hay bơi,
Nước kém mừng mười,
Ba mươi nước lớn.

73. Û Y CÚT KÍT

Ủ y cút kít,
Xay lúa lấy gạo ăn mai,
Có một thợ cấy với hai thợ cày.
Thợ cấy mà lấy thợ cày.
Để cho thợ mạ khóc ngày khóc đêm.

74. VÀO VƯỜN XEM VƯỜN HÁI HOA

Vào vườn xem vườn hái hoa,
Xem voi đi guốc, xem gà nhuộm răng.
Xuống sông xem cá đấu roi,
Xem tôm quần thảo, xem trai giỏ mình.

75. CHIM XUẤT QUÂN

Tùng tùng, đánh ba hồi trống !
Sắp quân cho chinh
Phượng hoàng thống lĩnh
Bạch hạc hiệp đồng
Tả chi thì công
Hữu chi thì sếu
Giang cao ngất-nghều
Đi trước tiên phong.
Cả mỏ bồ nông
Đi sau tiếp hậu.
Sáo đen, sáo sậu,
Rán giục đôi bên.
Chú quạ thông tin
Dón-dã ba quân
Đội lương đi trước.
Một đàn vịt nước,
Chú két, chú le,
Sắm sửa thuyền bè
Cho bọn trảy thủy,
Chim chích, chim ri
Bé mọn biết gì,
Ở nhà coi sóc.
Chú cò chú ốc,
Coi sóc các làng.
Chèo bẻo nở nang
Bầu cho làm huyện.

Đêm hôm đi tuần,
Phó cho chú vạc,
Chú ngỗng nghếch ngác
Như thể đàn bà.
Chú vịt, chú gà,
Nhắc vông ông già.
Trèo lên núi chiều,
Giặc thấy đã nhiều,
Chạy như con cú.

76. TÒ VÒ MÀ NUÔI CON NHỆN

Tò vò mà nuôi con nhện,
Đến khi nó lớn, nó quện nhau đi.
Tò vò ngồi khóc tỉ tỉ,
Nhện ơi nhện hỡi, mày đi đặng nào.

77. LẠY TRỜI CHO CHÚA TÔI GIÀU ¹⁷

Lạy trời cho chúa tôi giàu,
Cho tôi hút mỡ, ăn dầu quanh năm.
Lạy trời cho chúa tôi hoang,
Cho tôi mắc vông nghênh-ngang cửa nhà.

78. LẠY TRỜI MƯA XUỐNG

Lạy trời mưa xuống,
Lấy nước tôi uống,
Lấy ruộng tôi cày,
Lấy đầy bát cơm,
Lấy rơm đun bếp.

79. CON KIẾN MÀY Ở TRONG NHÀ ¹⁸

Con kiến mày ở trong nhà,

Tao đóng cửa lại mà ra đường nào ?
Con cá mà ở dưới ao,
Tao tát nước vào mà chạy đường mô ?

80. CON MÈO MÀY TRÈO CÂY CAU

Con mèo mà trèo cây cao,
Hỏi thăm chú chuột đi đâu vắng nhà.
Chú chuột đi chợ đường xa,
Mua mắm mua muối giỗ cha chú mèo.

81. ÔNG TRĂNG MÀ BẢO ÔNG TRỜI

Ông trăng mà bảo ông trời,
Những người hạ giới là người như tiên.
Ông trời mới bảo ông trăng,
Những người hạ giới mặt nhăn như tiều.

82. TRÊN TRỜI CÓ VẤY TÊ TÊ

Trên trời có vầy tê tê,
Một ông bảy vợ không chê vợ nào.
Một vợ tát nước bờ ao,
Phải trận mưa rào đứng nép bụi tre.
Một vợ thì đi buôn bè,
Cơn sóng, cơn gió nó đè xuống sông.
Một vợ thì đi buôn bông,
Chẳng may cơn táp nó giông lên trời.
Một vợ thì đi buôn vôi,
Khi vôi phải nước nó sôi âm âm.
Một vợ thì đi buôn mâm,
Không may mâm thủng lại nằm ăn xôi.
Một vợ thì đi buôn nôi,
Không may nôi méo, một nôi hai vung.
Một vợ thì đi buôn hồng,

*Không may hồng bẹp, một đồng ba đôi.
Than rằng đất hỏi trời ôi !
Trời cho bảy vợ như tôi làm gì.*

III. CON CÒ TRONG CA DAO

83. CÁI CÒ ĐI ĐÓN CƠN MƯA.

*Cái cò đi đón cơn mưa
Tối tăm mờ-mịt ai đưa cò về.
Cò về đến gốc cây đề,
Giương cung anh bắn, cò về làm chi.
Cò về thăm bá, thăm dì,
Thăm cô xứ Bắc thăm dì xứ Đông.*

84. CÁI CÒ CHẾT TỐI HÔM QUA

*Cái cò chết tối hôm qua,
Có hai hạt gạo với ba đồng tiền.
Một đồng mua trống, mua kèn,
Một đồng mua mỡ đốt đèn thờ vong
Một đồng mua mớ rau rong,
Đem về thái nhỏ thờ vong con cò.*

85. CÁI CÒ LÀ CÁI CÒ VÀNG

*Cái cò là cái cò vàng,
Mẹ đi đắp đàn, con ở với ai ?
Con ở với bà, bà không có vú,
Con ở với chú, chú là đàn ông.*

86. CÁI CÒ LÀ CÁI CÒ CON

*Cái cò là cái cò con,
Mẹ nó yêu nó, nó còn làm thơ.¹⁹*

Cái cò bay lừng bay lơ,
Lại đây anh gửi xôi khô cho nàng.
Đem về nàng nấu, nàng rang,
Nàng ăn có giẻo thời nàng lấy anh.

87. CÁI CÒ TRẮNG BẠCH NHƯ VÔI

Cái cò trắng bạch như vôi,
Cô kia lấy lẽ chú tôi thì về.
Chú tôi chẳng mắng, chẳng chê,
Thím tôi móc mắt, mổ mẽ xem gan.

88. CÁI CỐC MÀY LẶN AO CHÀ

Cái cốc mày lặn ao chà,²⁰
Bay lên rủ cánh làm nhà chị nương,
Yếm thắm mà nhuộm hoa nương,
Cái răng hạt đỗ làm tương anh đồ.
Yếm thắm mà vãi nước hồ,
Vãi đi, vãi lại anh đồ yêu đương.

89. NƯỚC NON LẶN ĐẬN MỘT MÌNH

Nước non lặn-đận một mình,
Thân cò lên thác xuống ghềnh bấy nay
Ai làm cho bể kia đầy,
Cho ao kia cạn cho gầy cò con.

90. CÁI CÒ LẶN LỘI BỜ SÔNG

Cái cò lặn-lội bờ sông,
Gánh gạo đưa chồng, tiếng khóc nỉ non.
Nàng về nuôi cái cùng con,
Để anh đi trẩy²¹ nước non Cao-Bằng.
Chân đi đá lại dùng-dăng,

Nửa nhớ Cao-Băng, nửa nhớ vợ con.

91. CÁI CÒ LÀ CÁI CÒ KỶ

*Cái cò là cái cò kỳ,
Ăn cơm nhà dì, uống nước nhà cô.
Đêm nằm thì ngáy o o,
Chừa đi đến chợ đã lo ăn quà.
Hàng bánh, hàng bún bày ra,
Củ từ, khoai nước cùng là cháo kê.
Ăn rồi cắp đít ra về.
Thấy hàng chả chó, lại lê trôn vào.
Chả này bà bán làm sao ?
Ba đồng một gặp lẽ nào chẳng mua.
Nói dối là mua cho chồng,
Tới đến quăng đồng, ngả nón ra ăn.
Thoạt là đau bụng lăm-răm
Về nhà đau quặn đau quặn dạ dày.
Đem tiền đi bói ông thầy,
Bói ra quả này những chả cùng nem
Cô nàng nói dối đã quen,
Nào tôi ăn chả, ăn nem bao giờ.*

92. CON CÒ CON VẠC CON NÔNG (I)

*Con cò con vạc con nông,
Ba con cũng béo vật lông con nào ?
Vật lông con vạc cho tao,
Hành răm nước mắm bỏ vào mà thuôn.*

93. CON CÒ MÀ ĐI ĂN ĐÊM

*Con cò mà đi ăn đêm,
Đậu phải canh mềm lộn cổ xuống ao.
Ông ơi, ông vớt tôi nao,*

*Tôi có lòng nào ông hãy sáo mắng.
Có sáo thì sáo nước trong,
Đừng sáo nước đục đau lòng cò con.*

94. CON CÒ LÀ CON CÒ QUĂM

*Con cò là con cò quăm,
Mày hay đánh vợ, mày nằm với ai ?
Có đánh thì đánh sớm mai,
Chớ đánh chập tối, chẳng ai cho nằm.*

95. CÁI CÒ CÁI VẠC CÁI NÔNG (II)

*Cái cò, cái vạc, cái nông,
Sao mày dẫm lúa nhà ông hời cò.
Không, không, tôi đứng trên bờ,
Mẹ con nhà nó đổ ngờ cho tôi.
Chẳng tin thì ông đi đôi,
Mẹ con nhà nó còn ngồi đây kia*

96. CÁI CÒ LẶN LỘI BỜ AO

*Cái cò lặn lội bờ ao,
Hời cô yếm đào lấy chú tôi chẳng ?
Chú tôi hay tửu, hay tãm,
Hay nước chè đặc, hay nằm ngủ trưa.
Ngày thì những muốn trời mưa,
Đêm thì những muốn đêm thừa trống canh.*

97. CÁI CÒ LÀ CÁI CÒ CON

*Cái cò là cái cò con,
Mẹ đi xúc tép để con ở nhà.
Mẹ đi một quãng đường xa,
Mẹ sà chân xuống phải mà con lươn.*

Ông kia có cái thuyền nan,
Chở vào ao rậm xem lươn bắt cò.
Ông kia chống gậy lò-dò,
Con lươn thụt xuống, con cò bay lên.

98. CÁI CÒ CHẾT RŨ TRÊN CÂY

Cái cò chết rũ trên cây,
Cò con mở sách xem ngày làm ma.
Cà-cuống uống rượu la-đà
Chim ri ríu-rít bò ra chia phần.

IV. ĐỜI SỐNG NÔNG NGHIỆP – CÁC TẬP TỤC CŨ

99. VĂN CHƯƠNG PHÚ LỤC CHẴNG HAY

Văn chương phú lục chẳng hay,
Trở về làng cũ, học cày cho xong.
Sớm ngày vác cuốc thăm đồng,
Hết nước thì lấy gàu sòng tát lên.
Hết mạ ta lại quảy thêm,
Hết lúa ta lại mang tiền đi đong.
Nửa mai lúa chín đầy đồng,
Gặt về đập sây bỏ công cấy cày.

100. LÀNG TA PHONG CẢNH HỮU TÌNH

Làng ta phong cảnh hữu tình,
Dân cư giang khúc như hình con long.
Nhờ trời hạ kẻ sang đong,
Làm nghề cày cấy vun trồng tốt tươi.
Vụ năm cho đến vụ mười,
Trong làng kẻ gái người trai đua nghề.
Trời ra : găng, trời lặn : về,

Ngày ngày, tháng tháng nghiệp nghề truân chiên.²²
Dưới dân họ, trên quan viên.
Công bình giữ mực cầm quyền cho thay.
Bây giờ gặp phải hội này,
Khi thời hạn hán, khi hay mưa dầm.
Khi thời gió bão âm ầm.
Đồng điền lúa thóc mười phần được ba.
Lấy gì đặng nạp nữa mà.
Lấy gì công việc nước nhà cho đang.
Lấy gì sưu thuế phép thường,
Lấy gì bổ trợ đong lường làm ăn.
Trời làm khổ cực hại dân,
Trời làm mất mát có phần nào chăng.

101. KHÓ THAY CÔNG VIỆC NHÀ QUÊ

Khó thay công việc nhà quê,
Cùng năm khó nhọc dám hề khoan thai.
Tháng chạp thời mắc trồng khoai,
Tháng giêng trồng đậu, tháng hai trồng cà.
Tháng ba cày vỡ ruộng ra,
Tháng tư bắc mạ thuận hoà mọi nơi.
Tháng năm gặt hái vừa rồi,
Bước sang tháng sáu nước trôi đầy đồng.
Nhà nhà vợ vợ, chồng chồng,
Đi làm ngoài đồng sá kể sớm trưa.
Tháng sáu, tháng bảy khi vừa,
Vun trồng giống lúa, bỏ chừa cỏ tranh.
Tháng tám lúa rõ đã đành,
Tháng mười gặt hái cho nhanh kịp người.
Khó-khăn làm mấy tháng trời,
Lại còn mưa nắng bất thời khổ trôi.
Cắt rồi nộp thuế nhà công,
Từ rày mới được yên lòng ấm no.

102. THÁNG CHẠP LÀ THÁNG TRỒNG KHOAI ²³

Tháng chạp là tháng trồng khoai,
Tháng giêng trồng đậu, tháng hai trồng cà.
Tháng ba cày vỡ ruộng ra,
Tháng tư làm mạ mưa sa đầy đồng.
Ai ai cùng vợ cùng chồng,
Chồng cày vợ cấy trong lòng vui thay.
Tháng năm gặt hái đã xong,
Nhờ trời một mẫu năm nong thóc đầy.
Năm nong đầy em xay em giã,
Trấu ủ phân, cám bã nuôi heo.
Sang năm lúa tốt tiền nhiều,
Em đem đóng thuế, đóng sưu cho chồng
Đói no có thiệp có chàng,
Còn hơn chung đỉnh giàu sang một mình.

103. THÁNG GIÊNG LÀ THÁNG ĂN CHƠI ²⁴

Tháng giêng là tháng ăn chơi,
Tháng hai trồng đậu, trồng khoai, trồng cà.
Tháng ba thì đậu đã già,
Ta đi, ta hái về nhà phơi khô.
Tháng tư đi tậu trâu bò,
Để ta sắp sửa làm mùa tháng năm.
Sớm sớm ngày đem lúa ngâm,
Bao giờ mọc mầm ta sẽ vớt ra.
Gánh đi, ta ném ruộng ta,
Đến khi nên mạ, thì ta nhổ về.
Lấy tiền mượn kẻ cấy thuê,
Cấy xong rồi mới trở về nghỉ-ngơi.
Cỏ lúa dọn đã sạch rồi,
Nước ruộng vơi mười, còn độ một hai.
Ruộng thấp đóng một gàu giai,
Ruộng cao thì phải đóng hai gàu sòng.

Chờ cho lúa có đòng đòng,
Bây giờ ta sẽ trả công cho người.
Bao giờ cho đến tháng mười,
Ta đem liềm hái ra ngoài ruộng ta.
Gặt hái ta đem về nhà,
Phơi khô quạt sạch ấy là xong công.

104. MỘT NĂM CHIA MƯỜI HAI KỲ ²⁵

Một năm chia mười hai kỳ,
Thiếp ngòi, thiếp tính khó gì chẳng ra.
Tháng giêng ăn tết ở nhà,
Tháng hai rồi-rãi quay ra nuôi tằm.
Tháng ba đi bán vải thâm,
Tháng tư đi gặt, tháng năm trở về.
Tháng sáu em đi buôn bè,
Tháng bảy, tháng tám trở về đong ngô.
Chín, mười cắt rạ đồng mùa,
Một, chạp vớ được anh đồ dài lưng.
Anh ăn rồi anh lại năm,
Làm cho thiếp phải quanh năm lo phiền.
Chẳng thà lấy chú lực điền,
Gạo bồ, thóc giống còn phiền nỗi chi.

105. THÁNG GIÊNG CHÂN BƯỚC ĐI CÀY,

Tháng giêng chân bước đi cày,
Tháng hai vãi lúa ngày ngày siêng năng.
Thuận mưa lúa tốt đặng-đặng,
Tháng mười gặt lúa ta ăn đầy nhà.

106. THÁNG GIÊNG ĂN TẾT Ở NHÀ ²⁶

Tháng giêng ăn tết ở nhà
Tháng hai cờ bạc, tháng ba hội-hè.

Tháng tư đông đậu nấu chè,
Ăn tết đoan-ngọ trở về tháng năm.
Tháng sáu buôn nhĩn bán trãm,
Tháng bảy hôm rằm, xá tội vong nhân.
Tháng tám chơi đèn kéo quân,
Trở về tháng chín chung chân buôn hồng.
Tháng mười buôn thóc, bán bông,
Tháng một tháng chạp nên công hoàn thành.

107. TRỜI CHO CÀY CẤY ĐẦY ĐỒNG

Trời cho cày cấy đầy đồng,
Xứ nào xứ nấy trong lòng vui ghê.
Một mai gặt lúa đem về,
Thờ cha kính mẹ nhiều bề hiếu trung.

108. ƠN TRỜI MƯA NẮNG PHẢI THÌ

Ơn trời mưa nắng phải thì,
Nơi thì bừa cạn, nơi thì cày sâu.
Công lênh chẳng quản lâu lâu,
Ngày nay nước bạc, ngày sau cơm vàng.
Ai ơi chớ bỏ ruộng hoang,
Bao nhiêu tấc đất, tấc vàng bấy nhiêu.

110. TRÂU ƠI TA BẢO TRÂU NÀY

Trâu ơi ta bảo trâu này,
Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta.
Cày cấy vốn nghiệp nông gia,
Ta đây trâu đấy ai mà quản công.

111. RỦ NHAU ĐI CẤY ĐI CÀY

Rủ nhau đi cấy đi cày,

*Bây giờ khó nhọc, có ngày phong lưu.
Trên đồng cạn, dưới đồng sâu,
Chồng cày, vợ cấy, con trâu đi bừa.*

112. MỘT QUAN TIỀN TỐT MANG ĐI

*Một quan tiền tốt mang đi,
Nàng mua những gì hãy tính cho ra.
Thoạt tiên mua ba tiền gà,
Tiền rưỡi gạo nếp với ba đồng trà.
Trở lại mua sáu đồng cau,
Tiền rưỡi miếng thịt, giá rau mười đồng.
Có gì mà tính chẳng thông,
Tiền rưỡi gạo tẻ, sáu đồng chè tươi.
Ba mươi đồng rượu chàng ôi,
Ba mươi đồng mật, hai mươi đồng vàng.*

113. AO TO TA THẢ CÁ CHƠI

*Ao to ta thả cá chơi,
Hồ rộng nuôi vịt, vườn khơi nuôi gà.
Quanh năm khách-khứa trong nhà,
Ao vườn sẵn đó lọ là tìm đâu.*

114. LÍNH THÚ THỜI XƯA

*Ngang lưng thì thắt bao vàng,
Đầu đội nón dẫu vai mang súng dài.
Một tay thì cặp hoả mai,
Một tay cặp giáo quan sai xuống thuyền.
Thùng thùng trống đánh ngũ liên,
Bước chân xuống thuyền nước mắt như mưa.*

115. BA NĂM TRẦN THỦ LƯU ĐỒN

Ba năm trấn thủ lưu đồn,
Ngày thì canh điểm tối đồn việc quan.
Chém tre đẵn gỗ trên ngàn,
Hữu thân hữu khổ phàn-nàn cùng ai.
Miệng ăn măng trúc mồm mai,
Những giang cùng nửa lấy ai bạn cùng ?
Nước giếng trong con cá nó vầy-vùng.

116. SÚC SẮC SÚC SẼ ²⁷

Súc sắc súc sẻ
Nhà nào, nhà này,
Còn đèn, còn lửa,
Mở cửa cho anh em chúng tôi vào.
Bước lên giường cao,
Thấy đôi rồng ấp.
Bước xuống giường thấp,
Thấy đôi rồng châu.
Bước ra đằng sau,
Thấy nhà ngói lợp,
Voi ông còn buộc,
Ngựa ông còn cầm.
Ông sống một trăm
Thêm năm tuổi lẻ.
Vợ ông sinh đẻ,
Những con tốt lành.
Những con như tranh,
Những con như vẽ. ²⁸

V. LINH TINH

117. LÁC ĐÁC MƯA NGÂU

Lác-đác mưa ngâu,

*Sinh-sịch mưa ngâu,
Lá ngâu rụng xuống, bông lau phất cờ.
Nước trong xanh, lặng-ngắt như tờ,
Một đàn cá lớn nhấp-nhô đầu ghềnh.*

118. TRĂNG BAO NHIÊU TUỔI TRĂNG GIÀ

*Trăng bao nhiêu tuổi trăng già,
Núi bao nhiêu tuổi gọi là núi non.
Trăng bao nhiêu tuổi trăng tròn,
Núi bao nhiêu tuổi núi còn trơ-trơ.*

119. TRONG ĐẦM GÌ ĐẸP BẰNG SEN ²⁹

*Trong đầm gì đẹp bằng sen,
Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng.
Nhị vàng bông trắng lá xanh,
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.*

120. CÔ KIA GÁNH NƯỚC QUANG MÂY

*Cô kia gánh nước quang mây !
Cho xin một gáo tưới cây ngô đồng
Ngô đồng thêm tốt, thêm xanh,
Để cho chim phượng đậu cành so-le.*

121. ĐỐ AI

*Đố ai biết lúa mấy cây
Biết sông mấy khúc, biết mây mấy tầng.
Đố ai quét sạch lá rừng,
Để ta khuyên gió, gió đừng rung cây.*

122. ĐÈN KHOE ĐÈN TỎ HƠN TRĂNG

*Đèn khoe đèn tỏ hơn trăng,
Đèn ra ngoài gió, còn chăng hỡi đèn ?
Trăng khoe trăng tỏ hơn đèn,
Cớ sao trăng phải chui luôn đám mây ?*

VI. TRÒ CHƠI NHI ĐỒNG

A) Ý NGHĨA CÁC TRÒ CHƠI

Trò chơi nhi đồng Việt-Nam cũng như trò chơi nhi đồng của bất cứ nước nào đều không ít thì nhiều vụ vào những mục đích giáo dục. Tỉ như :

Trò « *Rung-răng rung-rẻ* » giúp các em nhỏ có những cử động nhịp-nhàng.

Những trò chơi chạy, nhảy, rượt, đuổi đều có tác dụng làm cho bắp thịt các em nẩy-nở. Trong trò chơi « *Thả đĩa ba ba* » em bị rượt đuổi phải luôn luôn làm chủ được những cử động của mình chột chạy tả, chột chạy hữu... để khỏi bị bắt.

Trò chơi « *Rồng rắn* » chẳng hạn, dạy các em tinh thần liên đới, bởi các em ở bên « *rắn* » phải luôn luôn liên kết thành một khối, đầu chặn *thầy thuốc* để đuổi chạy.

Trò chơi « *Ú tìm* » giáo dục thính quan, thị quan ; các em vừa lắng nghe vừa chú mục nhìn để khám phá ra nơi có kẻ trốn nấp.

Trò chơi « *Câu đố* » huấn luyện trí thông-minh suy đoán.

Trò chơi thả diều (nhiều thứ diều) vừa giúp tâm trí thành-thời vừa huấn luyện óc thẩm mỹ.

Vào dịp trung thu các em kết đoàn lại để rước đèn, vừa đi vừa hát « *hồ khoan* » thực vừa có tính cách thẩm mỹ vừa có tính cách luân lý.

B) VÀI CÁCH BẮT THĂM

Nếu cần chỉ định một trong nhiều em giữ một vai trò gì, có cách rút thăm bằng que. Em nào rút phải chiếc que cụt, hoặc chiếc que gãy, em đó phải lãnh vai trò.

Nếu trò chơi chia làm hai phe, có thể bắt thăm nhiệm vụ chỉ định cho một trong hai phe bằng cách « *Oăn, tù, tì* » hay « *Sì gà* ».

« *Oăn, tù, tì* » là phiên âm ba tiếng Anh *One, Two, Three* (một, hai, ba). Hai em đứng đối diện nhau vừa đu-đưa nắm tay vừa đọc : « *Oăn, tù, tì, Cái gì ? Cái này !* »

Dứt lời mỗi em phải quyết định « xuất trình » hình thù tay của mình theo một trong ba kiểu sau đây :

1. Cả bàn tay xoè rộng tượng trưng *tờ giấy*.
2. Chỉ có ngón tay trỏ và ngón tay giữa ruỗi ra tức là *cái kéo*.
3. Cả bàn tay nắm lại hình quả dấm là *cái búa* (với các em nhi đồng Nhật-Bản thì là *hòn đá*).

Tờ giấy thắng *búa* vì bọc được *búa*, nhưng lại thua *kéo* vì *kéo* cắt được *giấy*. *Búa* tuy thua *giấy* nhưng lại thắng *kéo*, vì chính với *búa* thợ rèn đã rèn đập ra *kéo*.

« *Sì Gà* » : Hai em cũng đứng đối diện và sau khi đã cùng phát âm tiếng « *sì* » giữa hai hàm răng thì cùng giơ một trong bốn ngón tay sau đây lên ngang mắt :

Ngón cái : vua bắt kẻ trộm.

Ngón trỏ : kẻ trộm bắt gà.

Ngón giữa : gà mổ mối.

Ngón đeo nhẫn : mối đục chân vua.

Sau đây là một số trò chơi phổ thông của các trẻ em Việt, đặc biệt là ở vùng quê :

C) TRÒ CHƠI PHỔ THÔNG CỦA CÁC TRẺ EM VIỆT

1. CHƠI ĐIỀU

Trò chơi này không riêng cho trẻ em mà cho cả người lớn nữa. Có điều người lớn thì chơi những điều cỡ bự mang sáo chiêng, sáo đẩu. Có điều lớn tới ba thước chiều ngang, một thước chiều rộng mang một bộ ba cái sáo, sáo lớn kêu âm u gọi là sáo chiêng (phải chăng vì kêu âm-u như tiếng chiêng), sáo cỡ trung gọi là sáo đẩu. Ngày hội có những cuộc thi điều cho người lớn, giải thưởng thật hậu, chẳng thế mà ca dao ta đã có câu :

Cầm dây cho chắc,

*Lúc-lắc cho đều
Để bố đâm điều
Kiếm gạo con ăn.*

Các em nhỏ thì chơi loại điều nhẹ. Người khéo tay có thể làm được nhiều thứ điều : điều con cóc, điều con quạ, điều con cá, điều con bướm, điều con rết, điều chữ thập, điều cánh phan, điều mặt giăng...

Các em có thể chơi điều sáo loại nhỏ, hoặc loại điều vắng. Đồng bào miền Hưng-Yên (Bắc-Việt) gọi vắng là *cái mạng* vì vắng làm bằng màng giang chuốt thật mỏng ; lúc điều lên gặp gió, màng giang của vắng rung lên kêu « vè vè » rất vui tai.

2. THẢ MỒI ĐÓP BÓNG

Sau khi đã rút thăm để xem ai phải làm trò « *thả mồi đóp bóng* », các em khác thả lên mặt ao chiếc bong bóng lợn đầu có buộc một sợi dây dài chừng năm mười phân. Trong khi em nọ vừa bơi vừa hụp cổ há miệng đóp lấy sợi dây thì các em xung quanh đua nhau khuấy vỗ cho mặt nước nổi sóng chao-chát.

Nếu em kia đóp được sợi dây thì em ở gần nhất lúc đó phải thay thế ; nếu qua một thời gian ước định mà không được thì phải phạt « *giồng cây chuối* », nghĩa là em phải hụp đầu xuống nước, hai chân ruỗi thẳng chống ngược lên mặt nước. Suốt thời gian đó các em khác hát lớn bài sau đây :

*Thả mồi đóp bóng,
Cho chóng mà lên.
Nếu không thì giồng cây chuối,
Cho chúng ta xem.*

3. CHỒNG ĐỔNG CHỒNG ĐE

Các em ngồi hay đứng thành vòng tròn xếp năm tay lần-lượt theo chiều cao một em đứng riêng ra vừa lần lượt chỉ từng năm tay vừa hát :

*Chồng đống chồng đe.
Con chim le lười.
Nó chỉ thẳng nào ?*

Nó chỉ thẳng này !

Chữ « này » sau cùng rơi vào nắm tay em nào em đó lập tức vùng đuối, các em khác cũng lập tức vùng chạy toả ra bốn phía. Em nào chạy không kịp bị bắt thì phải vào thay thế.

4. HỒ KHOAN

Vào dịp Tết trung-thu các em trong làng, xóm tụ-tập nhau để rước đèn. Em trưởng đoàn vừa điều khiển cuộc rước đèn theo các đường trong làng trong xóm, vừa điều khiển nhịp hát hồ khoan, nội dung câu hát thường có tánh-cách luân-lý, đại để như sau :

*Bắt cái, bắt cái này, hồ khoan !
Ai ơi chớ vội cười nhau,
Cây nào mà chẳng có sâu chạp cành.
Hồ khoan !*

*Bắt cái, bắt cái này, hồ khoan !
Làm người mà chẳng biết suy,
Đến khi nghĩ lại còn gì là thân
Hồ khoan !*

5. RUNG-RĂNG RUNG-RÊ ³⁰

*Rung-răng rung-rẻ,
Dắt trẻ đi chơi.
Đến cửa nhà chòi,
Lạy cậu lạy mợ,
Cho cháu về quê,
Cho dê đi học,
Cho cóc ở nhà,
Cho gà bới bếp !
Xi-xà xì-xụp,
Ngồi thụp xuống đây.*

6. NU-NA NU-NỔNG (I) ³¹

*Nu-na nu-nống,
Cái Cống nằm trong.
Cái Ong nằm ngoài,
Củ khoai chấm mật.
Phật ngồi phật khóc,
Con cóc nhảy ra,
Con gà ú ụ,
Nhà mụ thổi xôi,
Nhà tôi nấu chè.
Tè he chân rụt.*

7. NU-NA NU-NỔNG (II) ³²

*Nu-na nu-nống,
Thăng cọng, cái cạc.
Chân vàng, chân bạc.
Đá xỉa, đá xoi.
Đá đầu con voi.
Đá lên, đá xuống.
Đá ruộng bồ câu.
Đá râu ông già.
Đá ra đường cái.
Gặp gái đi đường.
Có phường trống quân.
Có chân thì rụt.*

8. XỈA CÁ MÈ ³³

*Xỉa cá mè.
Đè cá chép.
Chân nào đẹp,
Đi rào men.
Chân nào đen,*

Ở nhà làm gà làm chó.

9. THẢ ĐĨA BA BA ³⁴

*Thả đĩa ba ba,
Chớ bắt đàn bà.
Phải tội đàn ông,
Cơm trắng như bông.
Gạo tiền như nước,
Đỗ mắt đỗ muối.
Đỗ chốt hạt tiêu,
Đỗ niêu cứt gà.
Đỗ phải nhà nào,
Nhà ấy phải chịu.*

10. CHI-CHI CHÀNH-CHÀNH

*Chi-chi chành chành !
Cái đanh thối lửa.
Con ngựa chết trương,
Ba vương ngũ đế.
Chấp chế đi tìm.
Hú tiu, bắt... ập !*

CHÚ THÍCH : Một em xoè bàn tay trái rồi cùng ba bốn em khác cùng đặt ngón tay trở vào giữa lòng bàn tay. Em hát bài trên, đến câu cuối cùng cố ý kéo dài giọng ở chữ « bắt » để rồi bắt thành linh năm tay lại cùng với chữ « ập ». Em nào rút chậm bị giữ ngón tay trở, em đó phải ở lại, tự bịt mắt để các em khác đi trốn. Em nào bị tìm thấy đầu tiên sẽ phải thay thế.

Cũng trong tập IIEH 1943 (Institut Indochinois pour l'Etude de l'Homme. Tome VI, p.170), nhà học giả Nguyễn-Văn-Tổ có sưu tầm được một bản văn khác về bài « Chi-chi chành-chành » với lời giải thích là ý nghĩa toàn bài đó ám chỉ chuyện vua Hàm-Nghi đi trốn và bị bắt như sau :

CHI-CHI CHÀNH-CHÀNH

*Chu chi rành rành !
Cái đanh thổi lửa.
Con ngựa đứt cương,
Ba vương lập đế.
Chấp chế thương hạ,
Ba chạ đi tìm,
Ú tim, ập !*

Chu : vòng, tròn ; **chi** : đạt tới. Cả câu có ý nói chúng ta đứng thành vòng tròn đây, chúng ta hiểu điều đó lắm.

Câu thứ hai ý muốn báo trước những biến cố đau thương sắp tới.

Ba vương nói ở câu bốn là ba vua kế tiếp nhau lên ngôi : Dục-Đức, Hiệp-Hoà và Kiến-Phúc.

Chạ chính nghĩa là xóm, một phần của làng (ca dao VN « làng trên chạ dưới thiếu gì giai to »). Nhưng ba chạ ở đây ám chỉ ba làng Thanh-Lạng, Thanh Cốc và Tha Mặc đi tìm vua. Ba làng này đã được kể tới trong bài « Poursuites dirigées contre le roi Ham-Nghi » của R.P.A. Delvaux đăng trong Bulletin des Amis du Vieux Hué, 1941, tr. 303.

Câu cuối : Vua Hàm Nghi bị bắt, ngày 2-11-1888.

Ông Nguyễn-Văn-Tổ giải thích thêm là vua Hàm Nghi khởi sự đi trốn vào tháng bảy năm 1884, bị bắt vào ngày 2-11-1888 và bài đồng dao được ghi lại theo lời một người dân vùng Sơn-Tây, đã được đăng tải lần đầu tiên trên tờ « La Patrie Annamite » ngày 15-6-1935.

Cũng trong tập IIEH 1943, bài « Note à propos d'une chanson enfantine Annamite » trang 207-212 một học giả khác, ông Nguyễn-Văn-Huyền, thuật lại một cách giải thích khác mà ông được nghe từ thuở thiếu thời. Theo ông thì đây là một bài sấm tiên tri về tương lai nước Nam nhà sau khi nhà Lê đổ :

Chi-chi chành-chành : Từng cảnh lớn sinh ra những ngành nhỏ (gợi ý niệm những biến động theo luật nhân quả)

Cái đanh thổi lửa : Ám chỉ que diêm quẹt lửa hay đúng hơn cái kim hoả của súng tượng trưng cho sức mạnh Tây phương mà tới hồi cuối thế kỷ XVIII đó người Nam ta mới được biết.

Con ngựa chết trương : Âm chỉ vua Lê Hiến-Tông chết vào ngày Mậu Ngọ (ngày 17), tháng 7, năm Bính Ngọ (1786), sau 47 năm cực nhọc với ngôi trời. Nhà vua chết vào đúng lúc kinh đô Thăng-Long bị quân Tây-Sơn chiếm giữ.

Ba phương ngụ đế : Ba miền đã có người xưng vương, Nguyễn Huệ (Quang-Trung) miền Bắc, Nguyễn Nhạc (Thái Đức) miền Trung, Nguyễn Ánh (tương lai sẽ là vua Gia Long) miền Nam.

Cấp kế thượng-hải : Viện binh từ biển tới. Âm chỉ việc Hoàng-tử Cảnh theo ông Bá-Đa-Lộc sang Pháp cầu viện năm 1789.

Ú-Tim ù-ập : Mọi người đều như chơi « ú-tìm » từ đấy. Nào là việc cấm giảng đạo, giết giáo sĩ của những triều đại kế vị Gia Long đã vô tình làm cho người Pháp phản ứng lại. Sự phản ứng đó không ngờ đã khiến người Pháp chiếm được nước Nam rồi cả bán đảo Đông-Dương. Rõ thật chẳng khác gì hai bên chơi trò ú tìm, mọi kết quả đều đến bất ngờ ngoài mọi mưu toan của đôi bên.

11. VẤN ĐÁP ³⁵

- Chú gì ?
- Chú chuột.
- Chốt gì ?
- Chốt tre.
- Bè gì ?
- Bè muống.
- Ruộng gì ?
- Ruộng nương.
- Đường gì ?
- Đường cống ³⁶
- Cống gì ?
- Cống sấp.
- Sấp gì ?
- Sấp ong.
- Lòng gì ?
- Lòng giời ?
- Chơi gì ?

- Chơi tán ³⁷
- Thán gì ?
- Thán châu,
- Châu gì ?
- Châu... bụt !

12. TẬP TÂM VÔNG ³⁸

Tập tâm vông,
Tay nào không ?
Tay nào có ?
Tập tâm vó,
Tay nào có ?
Tay nào không ?

13. CHỒNG LỘNG CHỒNG CÀ (I) ³⁹

Chồng lộng, chồng cà.
Bí đao bí đở,
Mày ngồi đầu ngõ,
Mày nhật lộng mày.
Mày cày ruộng ấu,
Mày giấu tay nào ?
Mày giấu tay này !

14. CHỒNG LỘNG, CHỒNG CÀ (II) ⁴⁰

Chồng lộng, chồng cà.
Mày xoà hoa khế,
Khế ngâm, khế chua,
Cột đình, cột chùa,
Nhà vua mới làm.
Cây cam, cây quýt,
Cây mít, cây hồng.
Cành thông, lá nhãn,

Ai có chân, có tay thì rứt.

15. MÍT MẬT MÍT GAI ⁴¹

*Mít mật mít gai,
Mười hai thứ mít.
Vào ăn thịt
Ra ăn xôi
Chú chẳng nghe tôi
Tôi bịt mắt chú
Ẩn đầu cho kín
Bao giờ lúa chín thì về.*

16. MÙI XOÀ MÙI XOA

*Mùi-xoà mùi-xoa,
Tao cho xuống đất.
Đứa nào sợ quất,
Sờ lại phía sau.
Đứa nào sợ đau,
Mau mau chạy trốn.*

17. ĐÁNH CHUYỀN ⁴²

Từ hai đến năm em tụ tập lại. Đồ chơi là một viên cuội nặng (bây giờ là một trái banh) và mười chiếc que gọi là mười con chắt.

Lần thứ nhất : Các em tung hòn cuội hay trái banh lên cao rồi dùng cả hai tay xoay tròn năm que một vòng, và khi hòn cuội rơi xuống cũng vừa kịp bắt. Vừa làm vậy các em vừa hát bài sau đây :

*Giồng luống cải,
Giải con chắt.
Một giẻo-giang.
Hai sang đò.
Ba cò kếu.*

*Bốn nghêu-ngao.
Năm đao thốt
Đặt xuống đất.
Cất lên tay.*

Khi đọc đến câu 8, em đặt cả mười con chắt xuống ; đến câu 9, câu cuối cùng, em lại vơ cả mười con chắt lên tay.

Lần thứ hai : Em duỗi thẳng hai chân, giải những con chắt lên đó vừa hát vừa làm theo lời hát :

*Giải xuống chân,
Nưng lên một,
Chộp lấy đôi.*

Em lại đặt cả mười con chắt xuống chân, hát và làm tiếp cho đến :

*Giải xuống chân,
Nưng lên một,
Chộp lấy mười.*

(Vì chỉ có mười con chắt nên hai lần sau cùng « chộp lấy chín » và « chộp lấy mười » làm như nhau)

Lần thứ ba :

*Giải xuống đất,
Cất lên tay.
Sang tay qua.
Ra tay chống.
Chống chống một*

Cứ thế em hát cho đến « *Chống chống mười* ». Hát câu thứ nhất, em giải mười con chắt xuống đất ; sang câu hai, em vơ những con chắt lên tay ; hát câu ba, em đưa bó chắt sang tay kia ; câu bốn, em đưa bó chắt trở về tay cũ (thường là tay mặt) ; từ câu năm trở đi thì mỗi lần tung hòn cuội lên em lại chống chống bó chắt xuống theo đúng nhịp hát để vừa kịp bắt lấy hòn cuội khi rơi xuống. Cứ như vậy cho đến « *Chống chống mười* ».

Lần thứ tư :

Giải xuống đất.

Cất lên tay.

Sang tay qua.

Ra tay quét.

Quét quét một...

Lần này em cũng làm như lần trước chỉ khác là khi hát đến câu « *Quét quét một* » thì em dùng bó chặt làm điệu quét quét. Cứ như vậy tuần tự cho đến « *Quét quét mười* ».

Lần thứ năm : Em vừa tung cuội, chuyển bó chặt từ tay nọ sang tay kia, vừa nhịp-nhàng bắt lấy hòn cuội khi rơi xuống cùng với lời hát :

Đầu qua.

Quá giang.

Sang đò.

Giồng cây.

Ăn quả.

Nhả hột.

Cũng có nơi bài hát dài hơn như sau :

Đầu qua.

Quá giang.

Sang sông.

Về đò.

Cò nháy.

Gãy cây.

Mây leo.

Bèo trôi.

Ổi xanh.

Hành bóc.

Róc vỏ.

Đỏ lòng.

Tôm cong.

Đít vịt.

Sang càn nẻ.

Bẻ càn xanh.

Vết bàn thiên hạ.

Đến đây vừa hết một chu kỳ của trò chơi. Em nào bị lỗi ở quăng nào thì phải nhường lượt cho em kế tiếp.

Tùy địa phương trò chơi này có thể gia giảm khác đi chút ít.

18. PHỤ ĐỒNG CHỐI ⁴³

*Phụ đồng chối,
Thôi lỗi mà lên.
Ba bề bốn bên,
Đồng lên cho chóng.
Hoặc là cửa đóng,
Cũng phá mà vào.
Cách sông cách ao,
Cũng lội mà sang.
Cách đò cách giang,
Cũng sang cho được.
Ông chối đi trước,
Bà chối đi sau.
Một lũ lau nhau,
Đồng lên cho chóng.*

19. PHỤ ĐỒNG ẾCH ⁴⁴

*Ếch ! Ếch ! Mà mới về đây,
Nói dăm câu chuyện cho thầy nghe xem.
Thân ếch là thân ếch hèn,
Giường chiếu chẳng có nằm trần đất không.
Gặp ông quý lão thần thông,
Thắt lưng bó đuốc tìm trông việc gì.
Tìm tôi có việc phu thê,
Chốn này không vợ, chốn kia không chồng.
Ông bắt tôi ông bỏ vào lồng,
Tôi kêu « ễnh ộp » chẳng lòng nào tha.
Tháng tám lúa tốt xanh xa,*

Tháng ba gieo mạ sương sa đồng ngoài.
Tôi ngồi, tôi nấp bụi khoai,
Ông ném một mồi tôi phải thò ra.
Tham ăn mắc phải răng hà,
Cha hời, mẹ hời xiên qua, mép này !
Tôi về đây trách cậu, trách dì,
Sẵn dao, sẵn thớt bằm thì chẳng tha.
Thứ nhất là củ hành hoa,
Thứ nhì nước mắm thứ ba củ riềng.
Thứ tư là hạt hồ tiêu,
Tán ra cho đều vừa hắc vừa cay.
Khen thay thẳng bé hai tay,
Miếng nạc nó gấp, xương rày thảy xa.
Giầu đâu ăn đỏ môi ta,
Rượu đâu uống chén, ắt là hồn lên.

20. TRÒ CHƠI RỒNG RẮN ⁴⁵

Thầy thuốc – Rồng rắn đi đâu ?
Rồng Rắn – Rồng rắn đi lấy thuốc cho con.
TT – Con lên mấy ?
RR – Con lên một.
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên hai.
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên ba,
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên bốn
TT – Thuốc chẳng hay
RR – Con lên năm
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên sáu
TT – Thuốc chẳng hay
RR – Con lên bảy

TT – Thuốc chẳng hay
RR – Con lên tám
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên chín
TT – Thuốc chẳng hay.
RR – Con lên mười
TT – Thuốc hay vậy. Xin khúc đầu.
RR – Những xương cùng xẩu
TT – Xin khúc giữa
RR – Những máu cùng me
TT – Xin khúc đuôi
RR – Tha hồ mà đuổi.

21. TRÒ CHƠI ĐỌC CÂU ⁴⁶

Các em đổ nhau đọc thật nhanh. Có những câu dễ đọc như :

Bà ba béo,
Bán bánh bèo
Bị bắt bỏ bót
Ba bốn bận
Bời bướng bình.

hay : *Mượn cái xanh*
Nấu bát canh
Cho hành cho họ.

hay : *Lý lữ lên lò lấy lòng lợn.*

Có những câu khó nói nhanh mà không lầm như : « *Tháng năm nắng lăm* »
(Đọc nhanh có thể lầm thành « *Tháng năm nắng năm* »).

hay : *Búa bổ đầu búa*

Rất có thể đọc nhanh sẽ nhệ thành « *Búa bổ đầu bổ* » hay câu dưới đây cũng rất khó nói nhanh : *Nồi đồng nấu ốc, nồi đất nấu ếch ?*

22. ĐẾM SAO

Cũng thuộc loại trò chơi phải nói nhanh, có trò chơi đếm sao. Em đó phải làm sao nói liền một hơi câu sau này : « *Đố ai ở trong nhà đi ra ngoài sân đếm được ba mươi sáu ông sao. Một ông sao sáng ; hai ông sao sáng... cho tới ba mươi lăm ông sao sáng, ba mươi sáu ông sao sáng* ». Thường thì các em chỉ đếm đến mười ông là đã cảm thấy hụt hơi đến nơi rồi.

23. HÚ MA-TROI ⁴⁷

Hú ma-trời

Mặt trời chứa lặn.

Con rắn bò ra,

Con ma thập-thò.

23. CÁC TRÒ CHƠI NHỎ KHÁC

Ngoài ra cũng nên kể qua một số trò chơi nghịch lật-vật khác như :

- Em dùng một cành tre hay một cành cây nào làm như đương cỡi ngựa, rồi vừa chạy xung quanh sân vừa hát :

Nhong nhong ngựa ông đã về,

Cắt cỏ Bờ-đề cho ngựa ông ăn.

Bờ-đề là tên một thổ ngơi không xa Gia-Lâm (Bắc-Việt), nơi có mọc cỏ tốt cho ngựa ăn.

- Em bắt được con cào-cào, cầm hai càng của nó vừa nâng lên nâng xuống vừa hát :

Cào-cào giã gạo tao xem,

Tao may áo đỏ áo đen cho mày.

- Em có thể lén bỏ một cọng rơm, cọng cỏ hay một cái gì nhẹ lên đầu bạn rồi hát :

Trên đầu có tổ tò-vò,

Gọi ta là chú học trò, ta cất đi cho.

Đây cũng là một chứng tích lòng hiếu học của người mình, luôn luôn lấy việc là học trò làm một điều vinh hạnh.

VII. CÂU ĐỐI

1. Bốn em cùng ở một nhà,
Mẹ thời chia của con ra nhà người. ⁴⁸
2. Bốn người giẫm đất, một người phất cờ,
Hai người lẳng lơ, hai người quạt mát. ⁴⁹
3. Bốn bên thành lũy không thấp, không cao,
Có sông có nước, cá chẳng vào.
Voi đi đến đấy dừng chân lại,
Đôi bên văn vũ nghĩ làm sao ? ⁵⁰
4. Cái gì như thể khí trời,
Ngày đêm quanh quẩn ở nơi cạnh mình.
Không hương, không sắc, không hình.
Không hình, không sắc mà mình không qua. ⁵¹
5. Cây bên ta, lá bên Ngô,
Coi ngọn tà y bồ, cái gốc tà y tằm. ⁵²
6. Cô kia con cái nhà ai,
Thắt lưng nhiều trắng, lỗ tai đeo trâm.
Đứng bên nghe tiếng rầm rầm.
Ru đi ru lại ầm ầm bên tai. ⁵³
7. Cô kia má đỏ hồng hồng,
Cô đi lấy chồng, cô bỏ quê cha.
Ngày sau tuổi hạc mau già,
Quê chồng cô bỏ quê cha lại về. ⁵⁴
8. Da cóc mà bọc trứng gà,
Mở ra thơm nức cả nhà muốn ăn. ⁵⁵
9. Đầu làng đánh trống,
Cuối làng phất cờ.
Trống đánh đến đâu,
Cờ phất đến đấy. ⁵⁶
10. Đêm thì mẹ mẹ con con,
Ngày thì chết hết chẳng còn một ai.

Còn một ông lão sống dai,
Nhăn nhó nhó chẳng ai buồn nhìn. ⁵⁷

11. Đường ngay thông thống,
Hai cống hai bên.
Trên hàng gương,
Dưới hàng lược. ⁵⁸

12. Không sơn mà đỏ,
Không gõ mà kêu.
Không khều mà rụng. ⁵⁹

13. Không trồng mà mọc,
Không học mà hay.
Không vay mà trả,
Không vả mà sưng,
Không bưng mà kín. ⁶⁰

14. Lầm liệt uy phong,
Mây hồng che phủ,
Bao nhiêu thú dữ,
Đều phải phục tùng. ⁶¹

15. Minh tròn lừng không không không,
Dây tơ vấn-vít con ong nửa vời.
Rằng ta tìm chốn thanh thoi,
Bắt con rồng đất gheo người thủy cung. ⁶²

16. Một đàn cò trắng phau phau,
Ăn no tắm mát rủ nhau đi nằm. ⁶³

17. Một lòng vì nước vì nhà,
Người mà không biết trời đà biết cho. ⁶⁴

18. Một cây mà có năm cành,
Giấp nước thì héo, để dành thì tươi. ⁶⁵

19. Một cây mà nở trăm hoa,
Trời mưa thì héo nắng già thì tươi. ⁶⁶

20. Ngả lưng cho thế gian nhờ,

Vừa êm vừa ấm lại ngờ bất trung.⁶⁷

21. Sừng-sừng mà đứng cửa quan,
Giáo đâm không chết lò gan ra ngoài.⁶⁸

22. Vừa bằng cái vung,
Vùng xuống ao,
Đào chẳng thấy,
Lấy chẳng được.⁶⁹

23. Vừa bằng thẳng bé lên ba,
Thắt lưng con-cón chạy ra ngoài đồng.⁷⁰

VIII. NHỮNG BÀI HÁT TRẺ EM CỦA NAM-HƯƠNG

Tác giả Nam-Hương tên thật Bùi-Huy-Cường sinh năm Đinh-Dậu (1897) tại Hà-nội, theo học ở trường Bưởi, rồi dạy ở trường tiểu học Bạch-Mai (Hà-nội). Sau hiệp-định Genève ông ở lại miền Bắc. Nếu nay còn sống, ông đã 72 tuổi rồi. Theo Vũ-Ngọc-Phan thì hai tập thơ ngụ ngôn « Gương Thế-Sự » (1920-1921) của Nam-Hương có lẽ là những thơ ngụ ngôn ra đời sớm nhất ở nước ta, rất được hoan nghênh trong một thời và đáng được mọi người biết hơn nữa.⁷¹

Riêng soạn giả nghĩ rằng ông Nam-Hương quả đáng được mệnh danh là đệ nhất thi sĩ của các em thiếu nhi. Những bài thơ ngụ ngôn hoặc những bài hát viết cho trẻ em của ông thật đều giản-dị, dễ hiểu, trong-sáng và hồn-hậu vô cùng. Chưa có ai, ngoài ông, đã dành cả thi nghiệp của mình cho các thiếu nhi. Tiếc thay vì chúng ta ít chú trọng đến sách đọc cho các em nhi đồng nên sách của ông chỉ ấn hành có một thời, bán hết là thôi không tái bản nữa.

Chính Vũ-Ngọc-Phan đã phải ghi chú điểm nhận xét này từ năm 1942 : « Tôi rất lấy làm tiếc rằng những tập thơ có tính cách giáo dục và trong sáng như thể hiện nay trẻ con lại không có để đọc, vì từ lâu không còn thấy có thơ ngụ ngôn của Nam Hương ở các hiệu sách Hà Thành ».

Những bài sau đây của ông đều được trích dẫn ở tập *Bài Hát Trẻ Con*, Tứ-Dân-Văn-Uyển, số 25, tháng 7, 1936.

Chúng ta sẽ còn nhắc đến ông ở tập Ngụ-Ngôn tới.

1. KÉO GỖ

Dô ta !

Cùng nhau kéo gỗ, dô-ta !

Kéo từ sườn núi kéo ra cánh đồng ;

Đóng bè thả xuống dòng sông,

Thuận buồm xuôi gió bình bồng trôi đi.

Hai bên cây cỏ xanh rì,

Mãi vui cảnh mới, nghĩ gì đường xa.

Dô-ta !

Cùng nhau kéo gỗ, dô ta !

Kéo lên trên bến làm nhà trú thân ;

Nào dui, nào cột, nào trần,

Tường cao cửa rộng trăm phần bình yên.

Vợ chồng con cái đoàn viên,

Chẳng lo gió táp, chẳng phiền mưa sa.

Dô ta !

Cùng nhau kéo gỗ, dô ta !

Kéo vào trong xưởng xẻ ra vắn-dài.

Thợ thuyền hì-hục hôm mai,

Đóng bàn đóng ghế cho ai học hành.

Mai sau nổi tiếng tài danh,

Chớ quên núi đỏ rừng xanh nước nhà.

Dô ta !

2. CHUỒN CHUỒN

Chuồn chuồn chuồn chuồn !

Hết qua ngọn cỏ lại lượn cành cây ;

Hỏi đi đâu đấy hỡi mày ?

Bảo cho ta biết, ta đây đỡ buồn.

Chuồn-chuồn chuồn-chuồn !

Hết qua ngọn cỏ lại lượn cành cây ;

Tôi đi đi khắp đó đây,

Bắt ruồi bắt muỗi cho khuấy nổi buồn.

Chuồn chuồn chuồn chuồn !

Hết qua ngọn cỏ lại luồn cành cây ;

Thôi mà đừng cánh nghỉ bay,

Là là xuống với ta đây đỡ buồn.

Chuồn-chuồn chuồn-chuồn !

Hết qua ngọn cỏ lại luồn cành cây ;

Bằng nay đừng cánh nghỉ bay,

Một khi bị bắt tôi đây cũng buồn.

Chuồn chuồn chuồn chuồn. ⁷²

3. CON CÒ

Con cò bay bổng, bay la,

Bay từ cửa tổ, bay ra cánh đồng,

Suốt mình trắng nõn như bông ;

Gió xuân thình-thoảng bợp lông trên đầu,

- Hỏi cò vội-vã đi đâu ?

Xung quanh ruộng nước một màu bao la.

- Cò tôi bay bổng, bay la,

Bay từ cửa tổ, bay ra cánh đồng.

Trời sinh, mẹ đẻ tay không

Cho nên đi khắp tây đông kiếm mồi.

Trước là nuôi cái thân tôi,

Sau nuôi đàn trẻ nên đời cò con.

Một mai khôn lớn vuông tròn,

Rủ nhau bay khắp nước non xa gần.

Kiểm mồi tự lập lấy thân,

Vẻ-vang hãnh diện cho dân con cò.

Mỗi ngày một lớn một to,

Chớ đừng khốn nạn chỉ lo cậy người.

Mà cho nông vạc chê cười...

Ấy tôi lấy thế làm vui tuổi già.

Nên tôi bay bổng bay la,

Bay từ cửa tổ bay ra cánh đồng...

4. THỢ CÀY

*Làm ăn tự sáng đến chiều
Giữa trời bêu nắng như thiêu ngoài đồng.
Ruộng nương chẳng chịu bỏ không,
Hết mùa thóc lúa lại giồng ngô khoai.
Nghiep nhà gánh vác hai vai,
Chẳng chồn gót ngọc, chẳng phai dạ vàng.
Ấm no là cái vẻ vang,
Quyền cao chức trọng không màng không ham.
Tháng năm biết có việc làm,
Ấy người cày ruộng nước Nam nhà mình.*

5. NGHỀ HÀNG SÁO

*Ừ ù tiếng sấm.
Xay cho đều, chớ chậm đừng nhanh ;
Xay cho vỏ chấu tan tành,
Cho thân hạt gạo nguyên lành chui ra.

Phì-phà phì-phạch !
Quạt làm sao cho mạnh, cho mau,
Quạt cho chấu, bụi đuổi nhau,
Cho thân hạt gạo sạch làu mới hay.

Tiếng chày bình bịch !
Giã cho đều, cho thích căng chân,
Giã cho cám nhỏ muôn phần,
Tức thì hạt gạo thành thân ngọc ngà.

Bì-bà bì-bạch !
Sảy làm sao cho sạch cám ra ;
Gạo kia trong trắng nõn nà,
Thế gian no đủ thế là xong công.*

6. THỢ NÈ

*Kỳ-cà kỳ-cạch !
Từng đường từng mạch,
Này thước, này dao,
Này vôi, này gạch,
Đổ móng, đổ nền,
Trát tường, trát vách,
Làm cửa, làm nhà,
Xây thành, xây quách,
Tháng lại ngày qua,
Kỳ cà kỳ cạch !*

*Kỳ-cà kỳ-cạch !
Tôi thích nghề tôi,
Dậy từ sáng bạch,
Lên đóng lên thang,
Ngồi cao, ngồi thấp,
Bốn mặt sung quanh,
Khí giới trong sạch,
Chẳng phải cúi lườn,
Chẳng cần chen lách,
Hết hát tình tang,
Lại cười khanh khách.
Tuy ở giữa trời,
Vững hơn bàn thạch.
Tôi thích nghề tôi,
Làm ăn thanh bạch.*

7. NHẢY CHO TRÒN

*Nhảy cho tròn !
Nhảy cho tròn !
Hồi này các cháu tí hon của bà !
Thấy đàn cháu nhỏ như hoa,
Rừng xanh cũng phải ngắm mà ni-non.*

Nhảy cho tròn !
Nhảy cho tròn !
Hồi này các cháu xinh dòn của ông !
Thấy đàn cháu nhỏ chơi đồng,
Bướm ong phấp phới trên đồng cỏ non.
Nhảy cho tròn !
Nhảy cho tròn !
Hồi này các cháu, các con trong nhà.
Thấy con, thấy cháu thuận hoà,
Đàn chim vỗ cánh bay ra hát mừng.

8. GÀ GÁY SÁNG

Cúc-cù cu !
Sáng rồi đây !
Dậy thôi ! các bác đi cày nhà ta !
Ruộng nương đồng đất bao la,
Trâu bò đợi bác cùng ra cấy cày.
Cúc-cù cu !
Sáng rồi đây !
Học trò tỉnh dậy đi ngay nhà tràng
Học sao ngoan ngoãn giới-giang.
Học sao đổi mới dân làng, ấy hay !
Cúc-cù-cu !
Sáng rồi đây !
Thợ thuyền mau dậy đi xây cửa nhà.
Cho người có chỗ vào ra,
Vợ chồng, con cái, mẹ cha, xum vầy.
Cúc-cù cu !
Sáng rồi đây !
Đường buôn nghiệp bán, ngủ ngày còn chi.
Dậy mà rấn bước ra đi,
Quản gì nam, bắc, quản gì đông, tây !

Cúc-cù-cu !
Sáng rồi đây !
Đời người độ một gang tay là cùng.
Nửa ngày còn đắp chăn bông,
Sống mà như thế, thực không bổ gì.

9. RU EM

Kĩu-ca kĩu-kít !
Chị đưa em bông tít hơn đu !
Ban ngày nhà vắng thầy u,
Em nằm nghe chị hát ru vui nhà.

Kĩu-ca kĩu-kít !
Chị đưa em bông tít lên cao.
Ru em, em ngủ đi nào,
Miệng em như cái nụ đào nở hoa.

Kĩu-ca kĩu-kít !
Chị đưa em bông tít tuyệt vời.
Em tôi hết ngủ lại chơi,
Chớ không khóc đứng khóc ngồi xấu-xa.

Kĩu-ca kĩu-kít !
Chị đưa em bông tít lên không.
Em tôi ngủ một giấc nồng,
Hay ăn chóng lớn yên lòng mẹ cha.

Kĩu-ca kĩu-kít !
Chị đưa em bông tít lên mây.
Em tôi tuy nhỏ mà hay,
Đáng trông đáng đợi cho ngày mai sau.

10. RUNG-RĂNG

Rung-răng rung-rẻ...
Giắt trẻ đi chơi,

Đến chỗ mát giới,
Chớ nên bỏ phí ;
Thở làn không khí,
Vừa sạch vừa trong ;
Lòng đã hả lòng.
Thân càng mạnh-mẽ.

Rung rảng rung-rẻ...
Giắt trẻ đi chơi,
Đến chỗ đông người,
Nếu không nhìn kỹ,
Người ta vô ý,
Chân dẫm phải chân.
Đau-đớn muôn phần,
Còn chi vui-vẻ !

Rung rảng rung-rẻ...
Giắt trẻ đi chơi,
Qua chỗ rãnh, ngòi,
Gần nơi than lửa,
Nếu trông ngang ngựa,
Liều lĩnh bước chân,
Bắn áo, cháy quần.
Còn chi sạch sẽ !

Rung-rảng rung rẻ...
Giắt trẻ đi chơi.
Nhọc mệt ta ngồi,
Tĩnh-táo lại bước,
Mắt coi đằng trước,
Chân chẳng lùi sau,
Dạo khắp hoàn cầu,
Rung-rảng rung rẻ...

11. ĐỒNG HỒ TREO

Lúc-la lúc lắc !
Tích ta tích tắc !
Ngày ngày đêm đêm.
Chỉ giờ, chỉ khắc...

Người đời nhờ tôi,
Lúc làm, lúc chơi,
Có giờ, có giấc,
Ngày thức, đêm ngơi.

Lúc-la lúc-lắc !
Tích ta tích-tắc !
Tháng tháng năm năm,
Chỉ giờ chỉ khắc...

Trời sinh ra người,
Người sinh ra tôi,
Tôi đã làm lụng,
Người chớ biếng lười.

Lúc-la lúc lắc !
Tích-ta tích-tắc !
Kiếp kiếp đời đời !
Chỉ giờ chỉ khắc...

12. CÁI ĐIỀU

Xương tre mình giấy,
Sợi chỉ buộc chằng,
Ngày gió đêm giăng,
Cất mình bổng tít,
Trên cao mờ mịt,
Dưới rộng mênh mang,
Sông trắng đất vàng,
Rừng xanh núi đỏ.
Trông vời đây đó.
Xiết mấy tỏ-tường...

*Nếu chẳng tơ vương,
Mắt còn rộng nữa !⁷³*

13. HẠT MƯA

*Tôi ở trên gò,
Tôi rơi xuống đất,
Tưởng rằng tôi mất,
Chẳng hoá tôi không.
Tôi chảy ra sông,
Nuôi loài tôm cá.
Qua các làng xã,
Theo máng theo mương,
Cho người giồng-giọt,
Thóc vàng chật cát,
Cơm trắng đầy nồi,
Vây chớ khinh tôi,
Hạt mưa hạt móc.*

14. CÁI LỊCH

*Trên tờ tranh đẹp,
Một tập giấy dầy,
Ngày ta, ngày tây.
Ngày làm ngày nghỉ.
Biên dù tỉ mỉ,
Trông rất rõ-ràng,
Mỗi ngày một trang,
Giấy bay ngày mất.
Xuân xanh chóng thật !
Hỡi chị em ơi !
Ai tiếc của gò,
Thì coi ta đấy !
Ngày nào việc nấy,*

*Chớ có nhãng qua,
Lần-lữa tuổi già,
Hồi sao còn kịp !*

15. NGỔNG GIÒI

*Cà-kíu ! Cà-kíu !
Một lũ chúng tôi,
Bay bổng tuyệt vời,
Theo hình thước thợ,
Nhọc nhằn đã đỡ,
Nô-nức càng vui.
Trong khoảng đất trời,
Cà-kíu ! cà-kíu !*

*Cà-kíu ! cà-kíu !
Kẻ trước người sau,
Lần lượt thay nhau,
Thêm bề hăng hái ;
Đường mây đi lại,
Vững chãi bao là !
Nhìn xuống xa xa.
Cà-kíu ! Cà-kíu !*

*Cà-kíu ! cà-kíu !
Đi suốt đêm ngày,
Biển bắc, non tây,
Nước này, châu khác,
Chẳng bao giờ lạc,
Chẳng lúc nào buồn ;
Kêu gọi luôn luôn.
Cà-kíu ! Cà-kíu !*

*Cà-kíu ! cà-kíu !
Hồi bạn dưới đời !
Ai muốn dong chơi.*

Đường mây lối gió,
Nay đây mai đó,
Như chúng tôi này,
Mọc cánh mà bay,
Cà-kíu ! Cà-kíu !

16. NGỰA GỖ

Ếp nhong nhong !
Ếp nhong nhong !
Đánh con ngựa gỗ chạy vòng quanh sân ;
Ngựa tôi chẳng chạy bằng chân,
Chạy bằng bánh sắt cứng gân lạ-lùng.

Ếp nhong nhong !
Ếp nhong nhong !
Đánh con ngựa gỗ chạy xung quanh nhà ;
Những loài gà vịt lánh xa,
Kéo mà chệt căng, kéo mà rụng lông.

Ếp nhong nhong !
Ếp nhong nhong !
Đánh con ngựa gỗ chạy trong vườn đào ;
Dưới chân sỏi cuội xì-xào,
Trên đầu ong bướm bay cao chập-chùng.

Ếp nhong nhong !
Ếp nhong nhong !
Đánh con ngựa gỗ chạy rong via hè
Ngựa tôi, tôi dạy phải nghe,
Gặp người thì tránh, gặp xe chẳng lờng.

Ếp nhong nhong !
Ếp nhong nhong !
Nay còn bé nhỏ, chạy đông chạy dài ;
Mai sau khôn lớn bằng ai,
Quyết đi ngựa thật ra ngoài bốn phương.

17. NU-NA

Nu-na nu-nống...
Ao rộng nước trong,
Sao không rửa căng,
Cho trắng, cho xinh.
Để kinh, để tởm,
Để gớm, để ghê ;
Đi về làm chó,
Ra ngõ coi nhà !
Nu-na nu-nống...

Nu-na nu-nống...
Chuôm rộng nước râu,
Rửa lâu mới kỹ,
Rửa tí còn đen ;
Ai khen chân bẩn !
Ai nhận chân gà !
Về nhà bới rác,
Đừng vác chân ra.
Nu-na nu-nống...

Nu-na nu-nống...
Hồ rộng sông dài,
Chân ai rửa khéo,
Trắng-trẻo như tiên,
Ngồi trên, ở sạch
Nhà gạch, vườn cau,
Sống lâu giàu có,
Nuôi chó, nuôi gà.
Nu-na nu-nống...

18. CHÍ ĐI XA ⁷⁴

Xe đạp !
Nếu có xe đạp !

Tôi sẽ quấn xà-cạp,
Tôi ngồi tôi đạp xe đi,
Một thôi vùn-vụt kém gì gió bay.

Ngựa hay !
Nếu có ngựa hay !
Tôi chẳng phải người ngậy,
Tinh sương tôi dậy đi ngay.
Một mình dong-duổi đó đây chơi bời.

Xe hơi !
Nếu có xe hơi !
Con đường ngàn dặm khơi,
Xe tôi nó nuốt như chơi,
Bon bon đất khách quê người thiếu đâu !

Chiếc tàu !
Nếu có chiếc tàu !
Tôi tập chẳng bao lâu,
Tôi cầm lái chạy rất mau,
Đi cho biết mặt hoàn cầu vãn xoay.

Máy bay !
Nếu có máy bay !
Tôi bay suốt đêm ngày,
Bay trên đỉnh tháp ngọn cây,
Săn-sàng lối gió đường mây tung hoành.

19. ĐI ! TA ĐI !

Đi đi !
Ta cố đi đi !
Anh em bốn bể, quản gì xa xôi.
Đi cho đến chốn đến nơi,
Cho chân cứng cáp, cho người nở-nang.

Đi sang !
Ta cố đi sang !

Sông sâu dù chẳng dò ngang đón mời.
Ta nào có chịu tháo lui
Rủ nhau cùng xuống ta bơi làm thuyền.
Đi lên !
Ta cố đi lên !
Đồi cao ta quyết lên trên đỉnh đồi.
Núi non trót-vót lưng gười.
Chưa qua chưa phải là đời mà râu ?
Đi mau !
Ta cố đi mau !
Rập-rìu kẻ trước người sau một đoàn.
Bây giờ luyện tập cho ngoan,
Mai đây ra lính, dậm ngàn xá chi !
Đi đi !
Ta cố đi đi !

20. NHẢY

Nhảy nhảy nhảy ! chúng ta cùng nhảy !
Nhảy lấy dài, nhảy lấy thật cao ;
Nhảy dây, nhảy hố, nhảy sào...
Nhảy đi chớ để lúc nào ngồi chân.
Nhảy nhảy nhảy ! cho thân cứng-cỏi.
Cho bắp chân rắn-giỏi dẻo dai ;
Giữa đường gặp bước chông gai.
Kém gân luyện tập khó bài vượt qua.
Nhảy nhảy nhảy ! nhảy ra lối nhảy !
Nhảy cho người coi thấy khỏi khinh ;
Trước là đủ sức giữ mình,
Sau là thừa sức ta bình vực người.
Nhảy nhảy nhảy ! nhảy cười, nhảy thích,
Nhảy vui chơi mà ích mà hay !
Nhảy cho đá mỏng chân dày,

Nhảy cho sỏi dậy, cát bay tung trời.

21. HÈ

*Ngoài đường gời nắng chang-chang,
Cánh đời nay đã bước sang mùa nòng.
Chúng ta thi cử vừa xong,
Như người thợ ngoã hoàn công trở về.*

*Đầy đường hoa rụng đỏ hoe,
Chúng ta sắp-sửa vào hè tới nơi.
Tinh thành, ai muốn nghỉ ngơi ?
Nhà quê, bãi bể mát gời biết bao !*

*Gió đưa bông gạo bay cao,
Chúng ta ai chẳng ước ao cho mình !
Suốt năm cặm-cúi học-hành,
Giờ thềm quyển sách, trời xanh, biển hồng.
Ve kêu như giục tấm lòng,
Chúng ta sắp được thông-dong chơi bời.
Nghỉ hè nên nghỉ, ai ơi !
Nghỉ chơi cho lớn con người một phen.*

PHẦN HAI : CA DAO NHI ĐỒNG QUỐC TẾ

Với mục đích để các em Nhi Đồng Việt Nam làm quen với văn hoá ngoại quốc nên những bản minh hoạ trong phần này nữ hoạ sĩ Tăng Kim-Trâm đã không Việt hoá nét vẽ mà chỉ phỏng theo nét vẽ ngoại quốc để giữ nguyên lấy bóng dáng phong tục của họ.

Có điều đặc biệt là những tập ca dao nhi-đồng Anh Mỹ đều mang tên *Mother Goose – Bà mẹ Ngỗng*. Sao vậy ? Truy nguyên ra thì vào khoảng năm 1697, tại Pháp cho ấn hành lần đầu tập truyện cổ tích của Charles Perrault (gồm tám truyện) nhan đề là *Histoires ou contes du temps passé avec des moralités (Truyện đời xưa với lời khuyên luân lý)*, hay phổ biến hơn : *Contes de ma Mère L'Oye (Truyện của bà mẹ Ngỗng)*. Bà Mẹ Ngỗng tại Pháp ám chỉ hoàng hậu Bertha vợ vua Hen-ry II. Tương truyền hoàng hậu thường hay vừa quay tơ vừa kể chuyện cổ tích cho lũ trẻ nghe. Những truyện đó của Perrault thoát được truyền khẩu sang Anh rồi được dịch và ấn hành tại đó lần đầu tiên vào năm 1759. Chẳng hiểu vì sao danh từ « Bà Mẹ Ngỗng » bỗng được tách ra khỏi tập truyện của Perrault để chỉ chuyên dùng làm nhan đề cho các tập ca-dao nhi-đồng Anh rồi Mỹ. Nghe thật vừa vô lý, vừa ngộ-nghĩnh !

1. MÈO PUS-SY (Anh, Mỹ)

« Mèo Pus-sy, mèo Pus-sy.

Chú đi đâu, mấy bữa ni mới về ? »

« Tôi đi du ngoạn đường xa,

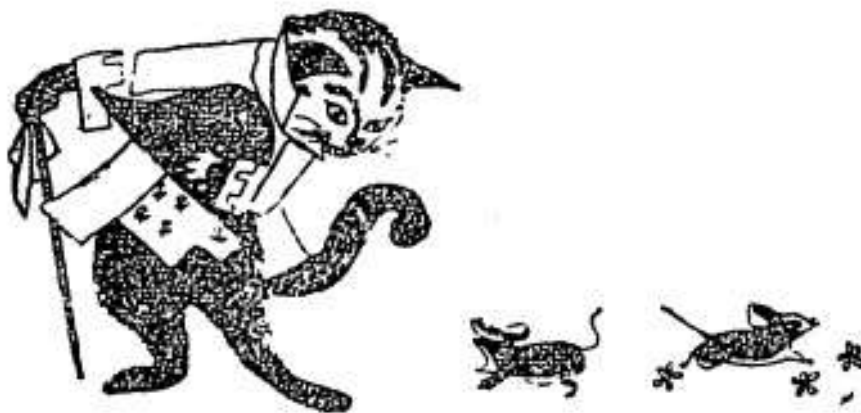
Tới Luân-đôn đặng gặp qua Nữ-hoàng. »

« Mèo Pus-sy, mèo Pus-sy.

Chú sang bên đó làm chi mới về ? »

« Tôi làm khiếp đảm chuột kia.

Đương núp dưới ghế chuột đi đàng nào. »

Mèo Pus-Sy

2. ANH TƯ (Anh, Mỹ) ⁷⁵

*Anh Tư ưa ăn bí ngô,
Có vợ bây giờ biết giữ ở đâu ?
Muốn giữ cho lâu cho lâu,
Chi bằng vỏ bí khoét sâu thành nhà.*

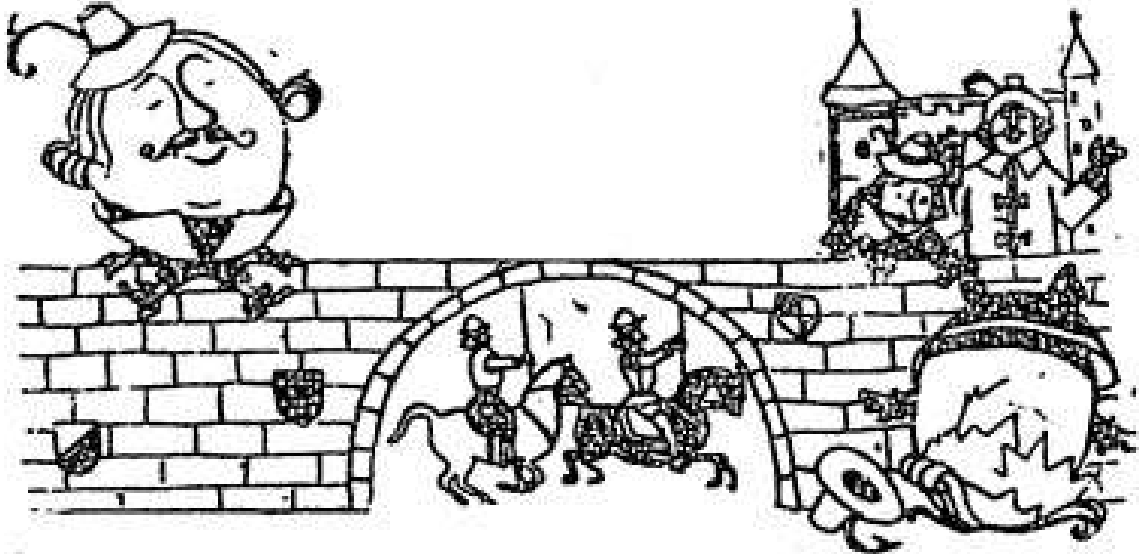

« Anh Tư »

3. MỘT, HAI... (Anh, Mỹ)

Một, hai buộc lấy dây giày,

Ba, bốn cửa này đóng lại đi thôi,
Năm, sáu que nhật lên rồi,
Bảy, tám ta thời xếp chúng cho ngay.
Chín, mười gà mái béo quay !

4. ÔNG MẬP HÂM-TY ĐÂM-TY (Anh, Mỹ) ⁷⁶

Ông Mập Hâm-ty Đâm-ty,
Ngồi trên thành cao oai ghê.
Ông mập thù lù
Đâm cù xuống đất.
Cả lũ lính lũ ngựa nhà vua
Cũng không sao nâng nổi ông dậy như xưa.

5. BÉ MAI VỚI CON CỪU CON (Anh, Mỹ) ⁷⁷

Bé Mai có con cừu con.
Lông trắng như tuyết đẹp dòn đẹp xinh.
Con cừu một dạ đĩnh ninh,
Theo Mai như bóng với hình khác chi.
Một lần, đi học cùng đi.
Luật trường dẫu cấm xá chi mọi bề.
Học trò vui gồm vui ghê,

Vui vì với chú cừu kia học hành.

6. HỒI NÀNG KIỀU NỮ (Anh, Mỹ) ²⁸

Hỡi nàng kiều nữ đi đâu !
Tôi đi vắt sữa hái dâu, hỡi chàng.
Xin cho theo gót sen vàng,
Biết rằng có được hỡi nàng, nàng ơi.
Muốn đi xin cứ theo tôi,
Nào ai ngăn cấm chàng ơi, hỡi chàng.

Hỡi người mặt ngọc, dạ vàng,
Lòng tôi những muốn cùng nàng kết đôi.
Thật lòng quân tử mến người,
Cũng xin chấp nối duyên trời với ai
Yêu nhau nên biết một hai,
Cha nàng làm-lụng hôm mai nghề gì ?
Nhà tôi chân thật thú quê.
Canh nông chăm chỉ ấy nghề cha tôi.
Hỡi nàng kiều nữ kia ơi,
Hỡi môn nàng liệu đáp lời sao đây ?
Hỡi môn là khuôn mặt này,
Hỡi chàng quân tử sớm ngày đa-mang.
Vậy tôi chẳng thể cưới nàng !
Nào ai có hỏi lấy chàng, chàng ơi !

7. ĐI CHƠI PHỐ (Tây-Ban-Nha)

Hai con chuột nhắt đi chơi,
(Pum catta-pum tchin tchin)
Một con đội mũ áo thời màu xanh,
Một con bận chiếc quần xinh.
(Pum catta-pum tchin tchin)
Một con gà mái đi chơi,
(Pum catta-pum tchin tchin)
Gà tinh khôn lắm, lanh thời thật-lanh,
Đuôi xoè, con mắt liếc nhanh.
(Pum catta-pum tchin tchin)

8. CHÚ GIÔN (Hoà Lan) ⁷⁹

Chú Giôn bé oắt,
Chú dắt bò đi.
Bò trèo cây cao,
Leo vào cành nọ.

*Cành gậy đến nơi,
Bò chỉ biết cười.*

9. ĐI CÂU (Đan Mạch)

*Chèo thuyền đánh cá, chèo mãi ra khơi.
Hôm nay bắt được mấy con rồi chú mình ơi !
Một con cho bố, một con cho mẹ,
Một con cho chị, một con cho em,
Một con cho bạn, một con cho tôi,
Còn một con cho người đánh cá ra khơi.*

10. EM BÉ (Ả Rập)

*Tôi sẽ xây nhà,
Cho em không khóc,
Xây nhà có nóc,
Chạm sát trời cao.
Lấy trái chà là,
Xây nhà cho em.
Dùng trái tươi nhất,
Xây cổng xây thêm.

Bao nhiêu hạt dẻ,
Mới hái về đây,
Trang trí nhà này,
Xum vầy vui-vẻ.

Những chùm nho mọng,
Lợp mái nhà em.
Mát ơi là mát,
Nắng chẳng qua rèm.*

11. MỘT VỊ THIÊN THẦN (Do-Thái)

Một vị thiên thần tới khi tôi đang nằm trên giường,

Và nói – Ta sẽ cho người đôi cánh,
Ta sẽ cho người đôi cánh để bay
Lên Thiên-đàng.
Rồi vị Thiên thần đẹp đó bay đi,
Không trở lại, ngày cũng như đêm ;
Các Thiên-thần thường bận nhiều việc,
Nên đã quên gửi đôi cánh cho tôi.

12. ĐÊM THỨ MƯỜI HAI (Ý-đại-lợi)

Hãy nhìn kia,
Trắng như những con cừu.
Xanh như trứng chim bồ-câu,
Chúa Jesus gửi cho ta giấc ngủ.
Hắn đội ba vương miện trên đầu.
Kìa người đầy tớ tới,
Với con ngựa trắng,
Và kìa người thiếu phụ tới.
Trắng như bông hoa huệ.

13. MẶT TRĂNG (Mễ-Tây-Cơ)

Mặt trăng bé nhỏ,
Lấy mất cá thu.
Còn vỏ khoai khô,
Trăng ném xuống hồ.

14. CON MA (Pháp)

Con ma ở trong nhà chúng tôi.
Suốt quanh năm.
Hắn va hắn đụng,
Hắn nhẩy,
Hắn dẫm,
Hắn bước huỳnh-huych,

Hắn gõ,
Hắn lắc-lư,
Hắn ở trong nhà chúng tôi,
Suốt năm.

15. NGỰA CÂU (Welsh) ⁸⁰

Ngựa câu bốn tuổi,
Rong ruổi lên đàng.
Móng nó bằng bạc,
Hàm thiếc bằng vàng.
Tôi sai ngựa câu,
Mua trà mua kẹo
Cho đôi bạn vàng.

16. CÁI NĂM (Nga)

Xem như mẹ năm nhà ta,
Có con mau lớn thật là vui thay.
Chào đời mới thứ bảy đây,
Chủ nhật ngày rày con lớn thanh tân.
Thứ hai kẻ đón người sẵn.

17. CON HÃY NHẢY TỚI (Tô-Cách-Lan)

Con hãy nhảy tới ba con đi,
Con yêu của mẹ !
Hãy nhảy tới ba con đi, con cừ non của mẹ !
Con sẽ có cá ăn,
Để trong đĩa nhỏ,
Khi thuyền trở về.

18. HAILY PAILY (Tô-Cách-Lan)

Haily Paily

*Ngồi trên cát,
Chải tóc
Với đôi bàn tay trắng như bông huệ của nàng.*

19. VÀ TÔI SẼ... (Tô-Cách-Lan)

*Con gà trống và con gà mái,
Con nai trong hang,
Sẽ uống nước ở dòng nước trong nhất.
Thịt nai hiếm hoi
Sẽ là món ăn của người tôi yêu
Và tôi sẽ theo chàng lên núi.*

20. JOHN SMITH (Tô-Cách-Lan)

*John Smith là một người mẫu mực,
Đôi khi ông dạy các học giả.
Khi buồn ông khiêu vũ.
Ngược lên Luân-đôn và xuôi xuống nước Pháp.*

21. CÔ BÉ TRADJA (Na-Uy)

*Cô bé Tradja xứ Na-Uy
Ngồi ở bậc thềm,
Ăn cháo.
Bỗng con chồn tới,
Cô bé Tradja vội mang cháo đi xa về phương Bắc.*

22. HUSKY HI (Na-Uy)

*Husky hi, husky hi.
Kìa cô Kenny đang phi ngựa tới.
Cô đem chồng cô đi, buộc trong cái túi,
Cô đem chồng cô về nhà.
Husky hi, husky hi,*

Kìa cô Kenny phi ngựa qua !

23. NGÀY TẾT (Nhật-Bản)

*Bao nhiêu đêm ồ, bao nhiêu đêm qua
Mới tới ngày Tết, để chúng ta thả diều,
Để chúng ta búng quay, để chúng ta chạy chơi.
Ồ, bao nhiêu đêm nữa mới tới ngày Tết ?
Còn phải qua bao nhiêu đêm nữa
Mới tới ngày chúng ta ném trái vũ cầu lên trời,
Mới tới ngày chúng ta tung trái banh lên ?
Hỡi ngày Tết hãy mau lên ! Hãy mau lên !*

24. HẠT THẢO NHI (Trung-Hoa)

*Hạt thảo nhi ! Hạt thảo nhi !
Nường theo chiều gió bay đi thoả lòng.
Gió nâng lên tận tầng không,
Bay quanh bay quẩn mà trông xuống trần.
Dù cho gió đứng tần-ngần,
Lẹ rơi như cánh thiên thần chẳng đau.*

25. NĂM NGÓN CHÂN (Trung-Hoa)

*Chú bê này ăn cỏ,
Chú bê này ăn rơm.
Chú này uống nước nguồn thơm,
Chú này quăng mỡ nháy tơn trong ngoài,
Chỉ có chú này năm dài,
Chú mà lười thế ta thời đánh cho.*

26. NÀNG BỌ (Trung-Hoa)

*Nàng bọ kia ơi,
Hãy bay đi chơi*

*Núi cao gió lộng
Uống hạt sương trong.
Thảm xanh ngủ, thành-thời lòng,
Bọ mà ngoan ngoãn, ai không yêu nào.*

**In tại nhà in Tương Lai : 133, Võ Tánh – Saigon.
Giấy phép Số 3848 BTT/NBC/PHNT ngày 18-9-1969.**

tve-4U

CÙNG ĐỌC, CÙNG CHIA SẺ

Notes

[\[← 1\]](#)

Đưa tranh đây tức là đưa **gianh** (cò) lên để lợp nhà.

[\[←2\]](#)

Ý nói nhin miệng đái khách như vậy cũng như chuẩn bị gửi của cho chồng đi xa vào những dịp sau này. Ý nghĩ thật thực tế !

[\[← 3\]](#)

Người ta giải thích **rau tập-tàng** là láo nháo nhiều thứ rau hái về để nấu canh cá bống.

[←4]

Khiếp : nhát gan, trái với **Dũng** là mạnh mẽ, can đảm.

Khuất : Co lại, cúi xuống, trái với **Thân** là duỗi ra.

[← 5](#)

CHÚ THÍCH : Toàn bài ý nói tháng giêng có những ngày rét để cây nảy đài, tháng hai có những ngày rét để cây nảy lộc, tháng ba đã chuẩn bị sang đầu hạ rồi, rất hiếm có rét. Tháng hoặc có được một ngày rét vớt-vát thì đó là cái rét có tính cách khôi hài của Hoá-công để riều cô nàng lười – nàng Bân – may áo cho chồng (Đây là nói khí hậu miền Bắc).

[\[←6\]](#)

CHÚ THÍCH : Tục lệ xưa của ta sau khi hai người làm lễ cưới thì phải nộp cheo (chữ Hán gọi là *Lan Nhai*) cho làng. Theo ông Nguyễn-Văn-Tố thì bài trên này do trẻ em tại Thái-bình hát để rieu những người không được sòng phẳng trong lệ nộp cheo. (Xin đọc : Nguyễn-Văn-Tố, « A Propos de Chants et de Jeux d’Enfants » IIEH 1943, Tome VI Hanoi, 1943, p. 175).

[←7]

Bảy nghề : đây tức là bảy tật xấu.

[← 8](#)

CHÚ THÍCH : Bài hát riều em hay xấu hổ này thường được nghe thấy ở các vùng Hà-đông và Bắc-ninh.

[\[←9\]](#)

CHÚ THÍCH : Bài này hát riều thầy phù-thủy nhất ma. Cũng như hai bài tiếp đây riều thầy bói dốt.

[\[← 10\]](#)

CHÚ THÍCH : Bài này cũng như một số bài kế tiếp thuộc loại « bài hát bất tận » như đi theo một vòng tròn, lúc nào muốn ngừng thì ngừng.

[\[← 11\]](#)

CHÚ THÍCH : Bài này và một số bài kế tiếp thuộc loại vô nghĩa, chỉ cần có vần điệu, tương đương với loại của Anh Mỹ gọi là « Nonsense ».

[\[← 12\]](#)

Bồ đài : Cái mo cau gập lại dùng để mức nước.

[\[← 13\]](#)

Cây : một thứ cây như cây hồng quả nhỏ có nhựa dùng để phất quạt.

[\[← 14\]](#)

Kẻ chợ : chỗ đồ hội.

[← 15](#)

CHÚ THÍCH : Bài này cũng như bài : « *Bắt được con công* » kế tiếp có một kỹ thuật kể xuôi rồi trả ngược đặc biệt ngộ-nghĩnh.

[← 16](#)

CHÚ THÍCH : Bài này và hai bài kế tiếp « *Bước sang thánng sáu giá chân* » và « *Về nói ngược* » thuộc loại những bài ca ngược đời tương đương với những bài Anh Mỹ mệnh danh là « *Contradiction* ».

[← 17](#)

CHÚ THÍCH : Hai câu trên là lời con gián ; hai câu dưới là lời con nhện.

[← 18](#)

CHÚ THÍCH : Bài này còn có một bài biến thể khác như sau :

Con kiến mà ở trong nhà,

Tao đóng cửa lại mà ra lối nào ?

Con cá mà ở dưới ao,

Tao tháo nước vào chết lụt đêm nay !

Con chim mà ở trên cây.

Tao đến dưới gốc mà bay đường nào ?

[\[← 19\]](#)

Làm thơ : đây có nghĩa là làm nũng như thói quen của các em còn non nhỏ.

[\[← 20\]](#)

Chà : những cành tre hay cành cây thả xuống chuôm ao để cho cá ở hay để rào đường lối : « *Thả chà xuống ao, Cấm chà ở ngoài bờ lũy* ».

[\[← 21\]](#)

Trầy : Cất mình đi xa : *quân trầy ; trầy hộ, trầy thuyt.*

[\[← 22\]](#)

Truân-chiên : gian-nan, vất-vả.

CHÚ THÍCH : Cả hai bài « Khó thay công việc nhà quê » và « Tháng chạp là tháng trồng khoai » đều nói lên những nỗi cực nhọc quanh năm của nhà nông. Thực là ăn nhịp với những câu ca dao khác :

Cày đồng đang buổi ban trưa.

Mồ hôi đổ xuống như mưa ruộng cày.

hay : *Ai ơi bưng bát cơm đầy,*

Dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần.

[\[← 24\]](#)

CHÚ THÍCH : Bài này tuy cũng nói lên những cực nhọc quanh năm của nhà nông nhưng cũng còn được một tháng hưởng lạc : *Tháng giêng là tháng ăn chơi.*

[← 25](#)

CHÚ THÍCH : Đời sống người nhà quê trong bài này đã thấy thoải-mái hơn tình cảnh tả trong ba bài trước nhiều, vì bên lợi-tức công việc đồng ruộng còn thêm lợi-tức những công việc phụ khác, chăn tằm, buôn vải, buôn bè. Đời sống luân lưu trong một năm như vậy vừa bớt vè cơ cực, vừa bớt vè nhàm chán của một công việc duy nhất.

[\[← 26\]](#)

CHÚ THÍCH : Sự hưởng lạc và phú túc của người nhà quê đi buôn thật trái ngược đến như thành mĩ-mai với đời sống của những người nhà quê theo nghề nông thuần túy.

[\[← 27\]](#)

CHÚ THÍCH : Khoảng nửa đêm ba mươi tết trẻ con nhà nghèo đi thành từng bọn đến cửa các nhà xin tiền. Đứa đi đầu cầm một cái ống đựng tiền đã xin được lắc lên, lắc xuống thành tiếng « súc sắc », vừa lắc vừa hát bài chúc tụng này.

[← 28](#)

Người ta thường đọc câu này là « những con như rỗi ».

[\[← 29\]](#)

CHÚ THÍCH : Nếu cây tre đã từ lâu tượng trưng cho đức tính bất khuất của dân tộc Việt-Nam dưới mọi giông bão lịch sử, thì hoa sen cũng đã từ lâu được mặc nhiên chọn là thứ « quốc hoa » tượng trưng cho tâm hồn thanh cao của dân tộc, không hề biến tiết ở mọi hoàn cảnh.

[\[← 30\]](#)

CHÚ THÍCH : Trò chơi này của các em nhỏ tuổi (cỡ mẫu giáo). Các em chỉ việc giắt tay nhau vừa đi vừa hát khi hát xong câu cuối thì cùng ngồi thụp xuống, rồi lại đứng lên rung-răng hát lại. Một thứ thể thao nhẹ cho các em.

CHÚ THÍCH : Đây cũng là trò chơi đặc biệt của các em còn nhỏ. Ba, bốn em cùng nhau hội lại rủ rỉ thăng cả hai chân ra. Một em vừa hát vừa tuần tự lấy tay đếm từng chân một. Tiếng « rụt » dứt bài rơi vào chân nào chân đó phải rụt lại. Hai bài kế tiếp « Nu-Na Nu-Nống (II) » và « Xia Cá Mè » cũng cùng một tác dụng.

CHÚ THÍCH : Cũng có nơi có bài « nu-na nu-nống » khác như sau :

Nu-na nu-nống

Cái cống càng-cạng

Đá rạng đôi bên

Đá lên đá xuống

Đá ruộng bờ câu

Đá đầu con voi

Đá xoi đá xĩa

Đá nửa cành xung

Đá ung trứng gà

Đá ra đường cái

Gặp gái giữa đường

Gặp phường trống quân

Có chân thì rụt.

CHÚ THÍCH : Trò chơi này đặc biệt thường thấy ở vùng Bắc-Ninh. Tiếng « đệp » rơi vào chân em nào, em đó sẽ đứng lên đi và rao « *Ai mua men ra mua !* » Tiếng « gà » (có khi là « mèò »), tiếng « chó » rơi vào chân em nào em đó sẽ vừa đi kiếu bốn chân vừa bắt chước tiếng gà, tiếng mèò hoặc tiếng chó sủa « gấu gâu ».

CHÚ THÍCH : Trong trò chơi này bốn năm em đứng tùm lại giữa sân rộng, một em vừa hát vừa lấy tay vỗ lên đầu từng người theo thứ tự vòng tròn. Dứt bài, chữ « chịu » rơi phải đầu em nào em đó phải ở lại dưới sân làm đĩa, làm ba-ba hay làm nam-nam. Theo tín ngưỡng người Việt ở vùng quê, hễ chuôm ao nào có người chết đuối thì linh hồn người đó biến thành con nam nam (nói theo miền Nam là con ma-gia) luôn luôn rình cơ hội rùi người khác chết đuối. Có vậy linh hồn kẻ chết đuối trước mới được thay thế mà tái sinh.

Trong khi một em phải ở lại dưới sân làm đĩa (hay ba-ba, hay nam-nam) thì các em khác lên hết trên bờ hè hoặc bờ cao quanh sân để rồi sẽ chạy từ bờ bên này qua bờ bên kia. Em ở « dưới ao » cố sẵn đuối, túm áo bắt được em nào, em đó phải thay thế.

Trò chơi này thường là của các em trai và đặc biệt chơi vào những đêm trăng tháng tám.

Các em ở vùng Bắc-Ninh có bài hát tương tự để thay thế sau đây :

Thả đĩa ba ba

Chớ bắt đàn bà

Phải tội đàn ông

Cơm trắng như bông

Gạo tiền như nước

Gánh ba gánh nước

Đưa cậu ra đồng

Đánh ba tiếng cồng

Cậu ơi là cậu.

CHÚ THÍCH : Đây cũng như trò chơi « chi-chi chành-chành » nhưng thay vì một em đọc trọn bài, thì ở đây một em đọc câu hỏi, em chĩa tay phải trả lời. Chú ý là đến câu hỏi cuối « *Châu gì ?* » thì em chĩa tay trả lời kéo dài chữ « Châu »... để đến khi bắt chợt đọc nốt chữ cuối « *bụt* » là ập tay lại. Em nào không rút kịp ngón tay trở sẽ phải làm ba-ba (hay nam-nam).

[← 36](#)

Đường cống : là đường để đem đi tiến cống.

[← 37](#)

Tán : đây là một thứ lọng.

[← 38](#)

CHÚ THÍCH : Một em thoát giấu hai tay phía sau, rồi đặt hai tay nắm lại trước mặt em kia và đọc bài đồng dao trên để em kia đoán xem vật nào đó được giấu ở tay nào.

Bài « Chồng lộng, chồng cà (I) » kế tiếp dường như là lời hát của em đoán.

[← 39](#)

CHÚ THÍCH : Bài này dường như là lời hát của em đoán. Hát dứt bài em chỉ vào tay mà em nghi là có giấu.

[\[← 40\]](#)

CHÚ THÍCH : Căn cứ vào câu cuối cùng của bài ca thì trò chơi áp dụng cho bài này tương tự với trò chơi của bài « Nu-na nu-nống ».

[← 41](#)

CHÚ THÍCH : Đây là trò chơi đi trốn (ú tìm). Một em tự bịt mắt, để cho các em khác có thì giờ trốn. Khi nghe các em trốn « ú » một tiếng (nghĩa là đã trốn xong) thì em đi tìm. Em nào bị tìm thấy đầu tiên thì vào thay thế.

CHÚ THÍCH : Các em ngồi thành vòng tròn, một em cầm chiếc khăn vừa đi quanh vừa đọc và kín đáo để khăn rơi xuống phía sau một em nào đó. Em đó khám phá kịp thời thì nhặt khăn và đuổi em kia thuận theo vòng (không được đuổi đón đầu vì ngược vòng). Em bị đuổi chạy về ngồi vào chỗ trống của em đuổi mình. Trò chơi này phải thật lẹ và thật tinh khôn. Có em trong khi đuổi đã lẹ để rơi chiếc khăn sau một em khác rồi. Nếu vô tình không biết, trọn một vòng, em đó sẽ bị em kia nhặt chiếc khăn tay lên và đánh cho đến khi em chạy trọn một vòng trở về ngồi lại chỗ cũ. Căn cứ vào chữ « mùi-xoa » phiên âm chữ Pháp *mouchoir*, ta biết rằng bài hát trò chơi này cũng mới được sáng tác từ sau ngày gặp gỡ Tây phương. Giống bài *Oãn tù tỳ*.

CHÚ THÍCH : Một em ngồi xếp bằng tròn, tay cầm cán chổi dựng đứng ; một em khác phụ đồng bằng cách vừa đánh trống theo từng nhịp đều đều vừa hát bài trên. Đồng đảo dần... đảo dần... rồi bắt chợt vùng dậy vung chổi ; các em đứng xung quanh vội chạy về bốn ngả để tránh ngọn chổi quét hay đập vào người. Khi muốn đồng tĩnh lại thì vẩy nước lạnh lên mặt. Thật ra ít khi xảy ra chuyện em ngồi đồng bị mê thật. Thường thường chỉ là em giả vờ đảo đồng như vậy. Trò chơi này chung cả các em trai gái và thường chơi vào những đêm trăng tháng tám.

CHÚ THÍCH : Em ngồi đồng phải quỳ xuống hai tay chống đất, miệng ngậm mảy nén hương. Một em khác vừa vỗ tay vừa hát bài phụ đồng trên. Khi hồn ếch nhập ấy là lúc em ngồi đồng nhảy kiểu bốn chân như ếch. Muốn cho đồng thẳng thì cũng vẩy nước lạnh lên mặt như trò phụ đồng chối. Và cũng như phụ đồng chối, trò chơi này chung cho cả các em trai, gái chơi vào những đêm tiết trung thu.

CHÚ THÍCH : Trong trò chơi « Rồng Rắn » này một em đứng ra làm thầy thuốc, còn tất cả các em khác ôm lấy ngang lưng nhau làm rồng rắn. Lúc đối thoại giữa thầy thuốc và rồng rắn là lúc tất cả mọi người hồi hộp. Khi rồng rắn nói dứt câu « Tha hồ mà đuổi » thì ông thầy thuốc cố gắng mà đuổi để bắt được cái đuôi, trong khi đó cái đầu thì ra sức chặn và cái đuôi thì ra sức lẩn tránh. Nếu ông thầy thuốc bắt được đuôi thì được cuộc ; trái lại nếu bị rắn uốn khúc cuộn chặt lấy thì bị thua. Kẻ thua phải nắm hai tay lại chồng lên nhau (gọi là chồng tiền) để cho kẻ được đánh một cái. Trò chơi này khiến các em vừa săn đuổi nhau vừa la hét, thật mệt, nhưng cũng là một trong những trò chơi hào hứng nhất của trẻ em Việt-nam.

[← 46](#)

CHÚ THÍCH : Tiếng Pháp cũng có trò chơi loại này như câu : « *Chasseur sachant chasser sans chien !* » Các em nhi đồng Anh Mỹ gọi trò chơi loại này là câu đọc treọ lưỡi (*tongue twisters* hay *tongue trippers*) như câu sau đây : « *If Peter Piper Pick'd a Peck of Pepper, Where's the Peck of Pepper Peter Piper Pick'd* ».

[← 47](#)

CHÚ THÍCH : Vào lúc chập tối một em bạo dạn có thể lãnh đạo một vài em khác ra đồng tới chỗ nhiều mồ-mả mà hát câu trên. Nếu bất chợt có con đom-đóm lớn hoặc có chất lân tinh bay lên thì cũng rất có thể là các em ba chân bốn cẳng chạy cho lẹ về ngõ xóm.

[← 48](#)

GIẢI ĐỐ : Ấm nước và bốn cái chén.

[← 49](#)

GIẢI ĐỐ : Con voi.

[← 50](#)

GIẢI ĐỐ : Bàn cờ.

[← 51](#)

GIẢI ĐỐ : Lòng cha mẹ.

[← 52](#)

GIẢI ĐỐ : Cái điều.

[← 53](#)

GIẢI ĐỐ : Cái cối xay.

[\[← 54\]](#)

GIẢI ĐỐ : Cái nổi đồng.

[← 55](#)

GIẢI ĐỐ : Quả mít.

[← 56](#)

GIẢI ĐỐ : Con chó sủa.

[← 57](#)

GIẢI ĐỐ : Bầu trời.

[← 58](#)

GIẢI ĐỐ : Cái mặt.

[← 59](#)

GIẢI ĐỐ : Mặt trời, sấm, mưa.

[\[← 60\]](#)

GIẢI ĐỐ : Cây cỏ, chim hót, sừu thuế, cái nhọt, quả trứng.

[← 61](#)

GIẢI ĐỐ : Quả núi cao.

[← 62](#)

GIẢI ĐỐ : Câu cá.

[← 63](#)

GIẢI ĐỐ : Cái rổ bát.

[\[← 64\]](#)

GIẢI ĐỐ : Cái máng.

[← 65](#)

GIẢI ĐỐ : Bàn tay.

[← 66](#)

GIẢI ĐỐ : Bầu trời sao.

[← 67](#)

GIẢI ĐỐ : Cái phàn.

[← 68](#)

GIẢI ĐỐ : Cái khoá.

[← 69](#)

GIẢI ĐỐ : Mặt trời.

[← 70](#)

GIẢI ĐỐ : Bó mạ.

[← 71](#)

Vũ-Ngọc-Phan, *Nhà Văn Hiện Đại* (Hà nội, 1951) III, 303.

[\[← 72\]](#)

Tiếng « *chuồn* » còn có nghĩa là chạy trốn.

Riêng câu kết bài này cần được xét lại. Ai cũng biết – kể cả các em nhỏ vùng quê – con diều tuy lớn bé mà lên được một độ cao tối đa, quá mức đó dây thả ra sẽ bị chùng và trở thành sức nặng kéo con diều xuống thấp hơn. Đến như con diều « nếu chẳng tơ vương » nghĩa là không có dây thì làm sao ở thể đựng được gió mà bay bổng lên cao ? Trẻ con nhà quê nào mà chẳng biết cảnh khô hài của con diều đứt dây. Để tránh những điều mâu thuẫn vừa trình bày, nhà giáo tiểu học khi đem dạy bài này có lẽ nên đổi hai câu cuối thành : « *Càng nói tơ vương, mắt càng rộng mở* ». Và vì có sự tự ý thay đổi như vậy nên cuối bài phải đề là : « Phỏng theo bài *Cái Diều* của Nam Hương ».

CHÚ THÍCH : Chúng ta nên nhớ bài này được sáng tác và cho in vào năm 1936. Dưới thời Pháp thuộc đen tối đó lũ thực dân tìm hết cách kìm hãm người mình trong vòng ngu tối, đầu độc mọi trí tiến thủ. Cả Đông-Dương (Việt, Miên, Lào) có được một khu đại học toen-hoàn nhỏ xíu mỗi bề vài tram thước ở Hà-nội. Đừng nói đến tàu thủy, phi cơ, ngay đến chiến xa chúng cũng không để cho người Việt được tập lái. Nhưng điều đó không cấm nổi nhà thơ Nam Hương phóng tia nhìn thấy trước trong tương lai cảnh các em Việt làm quen với những máy-móc tân kỳ đó như ngày nay. Cao quý thay trí tưởng tượng thênh-thang vượt thời gian của những nhà văn hoá !

[← 75](#)

CHÚ THÍCH : Đầu đề bài này vốn là « Peter Peter » chúng tôi cho chuyển sang tên Việt là « anh Tư », xét ra không có hại gì.

[← 76](#)

CHÚ THÍCH : Ông mập thù lù Hâm-ty Đâm-ty (Humty Dumpty) đây chính là quả trứng. Vì vậy mà một khi ông ngã xuống thì chẳng còn ai có thể cứu ông ngồi dậy như xưa được nữa.

[← 77](#)

CHÚ THÍCH : Đầu đề bài ca dao tiếng Anh là : « *Mary had a litte lamb* ».

CHÚ THÍCH : Bài này làm chúng ta liên tưởng đến bài ca dao Việt-Nam :

Sáng này ta đi hái dâu,

Gặp hai anh ấy ngồi câu thạch bàn.

Hai anh đứng dậy hỏi-han

Hỏi rằng : Cô ấy vội-vàng đi đâu ?

Thưa rằng : tôi đi hái dâu.

Hai anh mở túi đưa trầu cho ăn.

Thưa rằng bác mẹ tôi răn,

Làm thân con gái chớ ăn trầu người.

Chỉ có cách đối thoại ngộ-nghĩnh làm vui các em, còn câu chuyện là câu chuyện người lớn.

[\[← 79\]](#)

CHÚ THÍCH : Tên ở bản tiếng Anh : *Jonathan*.

[\[← 80\]](#)

Welsh tiếng chi Pháp Pays de Galles, miền Nam nước Anh.

Table of Contents

LỜI MỞ ĐẦU

I. TÁC DỤNG CỦA CA DAO NHI ĐỒNG

II. PHÂN LOẠI CA DAO NHI ĐỒNG

A) Những bài hát luân lý.

B) Những bài hát vui

C) Con cò trong ca dao Việt-Nam

D) Những bài nói về nếp sống nông nghiệp và những tập tục xưa

E) Linh tinh

F) Những trò chơi nhi đồng

G) Những câu đố

II. BÀI HÁT TRÉ EM NAM HƯƠNG

III. TÀI LIỆU THAM KHẢO

IV. NHAN ĐỀ VÀ CHÚ THÍCH

V. CÁCH SỬ DỤNG CA DAO NHI ĐỒNG TRONG LỚP HỌC

VI. GHI CHÚ VỀ TOÀN BỘ TUYỂN TẬP VĂN CHƯƠNG NHI ĐỒNG

PHẦN MỘT : CA DAO NHI ĐỒNG VIỆT NAM

I. LUÂN LÝ

II. NHỮNG BÀI HÁT VUI

III. CON CÒ TRONG CA DAO

IV. ĐỜI SỐNG NÔNG NGHIỆP – CÁC TẬP TỤC CŨ

V. LINH TINH

VI. TRÒ CHƠI NHI ĐỒNG

A) Ý NGHĨA CÁC TRÒ CHƠI

B) VÀI CÁCH BẮT THĂM

C) TRÒ CHƠI PHỔ THÔNG CỦA CÁC TRÉ EM VIỆT

VII. CÂU ĐỐ

VIII. NHỮNG BÀI HÁT TRÉ EM CỦA NAM-HƯƠNG

PHẦN HAI : CA DAO NHI ĐỒNG QUỐC TẾ

1. MÈO PUS-SY (Anh, Mỹ)
2. ANH TU' (Anh, Mỹ)
3. MỘT, HAI... (Anh, Mỹ)
4. ÔNG MẬP HÂM-TY ĐÂM-TY (Anh, Mỹ)
5. BÉ MAI VỚI CON CỪU CON (Anh, Mỹ)
6. HỒI NÀNG KIỀU NỮ' (Anh, Mỹ)
7. ĐI CHƠI PHỐ (Tây-Ban-Nha)
8. CHÚ GIÒN (Hoà Lan)
9. ĐI CÂU (Đan Mạch)
10. EM BÉ (Ả Rập)
11. MỘT VỊ THIÊN THẦN (Do-Thái)
12. ĐÊM THỨ MƯỜI HAI (Ý-đại-lợi)
13. MẶT TRĂNG (Mẽ-Tây-Cơ)
14. CON MA (Pháp)
15. NGỰA CÂU (Welsh)
16. CÁI NĂM (Nga)
17. CON HÃY NHẢY TỐI (Tô-Cách-Lan)
18. HAILY PAILY (Tô-Cách-Lan)
19. VÀ TÔI SẼ... (Tô-Cách-Lan)
20. JOHN SMITH (Tô-Cách-Lan)
21. CÔ BÉ TRADJA (Na-Uy)
22. HUSKY HI (Na-Uy)
23. NGÀY TẾT (Nhật-Bản)
24. HẠT THẢO NHI (Trung-Hoa)
25. NĂM NGÓN CHÂN (Trung-Hoa)
26. NÀNG BỌ (Trung-Hoa)